

úterý 6. července 2010

zdarma • strana / page 1

Program na zítřek
Tomorrow's programme

strana / page 8, 9, 10

Jaco Van Dormael
přivezl film o lásce

strana / page 6

5.
den

Podrobná inspekce
festivalových sedadel

strana / page 11

DIVÁČKÁ CENA / AUDIENCE AWARD
DENÍKU PRÁVO

Hlasujte a rozhodněte o nejlepším filmu 45. ročníku MFF Karlovy Vary!
strana / page 2

BRITSKÁ HVĚZDA FILMŮ *LETEC* NEBO *NÁVRAT DO COLD MOUNTAIN* JE NA DOTEK VE VARECH

Tady je tak krásně!

Foto: Jan Hadravský

Jude Law včera večer převzal z rukou Jiřího Bartošky Cenu prezidenta MFF KV.

JUDE LAW konečně vystupuje z auta. Tváří se extaticky. „Tady je tak krásně!“ To je první věta, kterou mi říká. I tisková konference, která proběhne vzápětí, je báječně uvolněná, atmosférou srovnatelná se setkáním s pohodovým Antoniem Banderasem, jenž byl na festivalu ve Varech loni. Záznam z tiskovky předkládáme.

■ **Ve Varech se promítá slavný snímek *Talentovaný pan Ripley*. Jak důležitý pro vás byl?**

Nikdy jsem nevěřil, že vám jedna role může změnit kariéru. Zpětně ale uznávám, že *Talentovaný pan Ripley* byl můj bod zlomu. Z mnoha důvodů. Poznal jsem režiséra Anthonyho Minghella, který byl pro mě velkou inspirací. Byl to skvělý přítel (*Anthony Minghella zomřel před dvěma lety na poutačnické krvácení; pozn. red.*). Také jsem měl poprvé dojem, že pracuji s velkými hráči, a bylo mi jasné,

že film upoutá mezinárodní pozornost. Bohužel je to jeden z posledních filmů svého druhu, s takovým rozpočtem, o složitých a intelektuálních tématech. Nevím, jak snadno by se *Talentovaný pan Ripley* natáčel dnes.

■ **Co tedy točíte teď?**

Teď jsem nějakou dobu dobrovolně nedělal nic a bylo to báječné. Hlavně proto, že druhá polovina roku bude velmi nabitá. Pracuji s Martinem Scorsese na jeho novém filmu podle románu Briana Selznicka *Velký objev Huga Cabreta*. Je to myslím první Scorseseho film pro děti. Hra-

ju v něm otce Huga Cabreta. Poté budu točit druhého *Sherlocka Holmese*, začneme v říjnu. A na konci roku přijde *Contagion* (*Nákaza*) režiséra Stevena Soderbergha, o světovém rozšíření viru H1N1.

■ **Hugo Cabret se bude natáčet ve 3D. Máte tuhle technologii rád?**

Ehm... No... Můj problém se 3D je, že nikdy nemůžu sehnat brýle, které by mi seděly. Nemůžu se pohodlně posadit a nechat se vtáhnout do děje. Někdo by mohl skvěle vydělat na dobrých 3D brýlích, ještě je nikdo nevy-

nalezl. Ne že by mě 3D nezajímalo, ale připadá mi to jako hračka. Ona to je hračka. Ale když si vezmete, že Martin Scorsese, jeden z nejzajímavějších žijících režisérů na světě, tvůrce s jedinečným chápáním a pojetím filmu, se ujímá 3D, je to zajímavá představa. Starosti mi dělá jiná věc. Kvůli úspěchu *Avatara* a dalších 3D filmů se této technologii rychle přizpůsobují další a to mi připadá cynické.

■ **Za své ztvárnění Hamleta na Broadwayi jste byl letos nominován na divadelní cenu Tony. Uvažujete o další divadelní práci?**

Ano, pracovní vztah s režisérem Michaellem Grandagem bych rozhodně nechtěl přerušit. Máme pár společných nápadů, jsou ještě tři shakespearovské role, které bych rád stihl. První z nich, doufám, už napřesrok. Di-

vadlo je důležité, vždý v Londýně, kde jsem vyrůstal, jsem na filmovou kariéru nemohl ani pomyslet. Film byl jako jiná planeta, práce v divadle byla reálnější. Je pro mě důležité, že se mohu k divadlu vracet.

■ **Co vám dala role Hamleta profesně a čím vás obohatila lidsky?**

Každý večer čelíte nejobsáhlejší a nejnáročnější roli, aspoň pro můj věk, která existuje. Když se s ní popasujete, máte na konci pocit, že jste se alespoň dotkli svých krajních možností. Najednou – a možná to zní arogantně – vám spousta rolí nepřipadá tak obtížných. Najednou jako by byly jen zlomkem Hamleta. Role nabízí příležitost vyzkoušet si, co ve vás je. Jednu z nejlepších rad jsem dostal od herce, který Hamleta taky hrál: „Nehrajete Hamleta. Hamlet hraje vás.“ Velmi jsem si těch devět měsíců v Hamletově kůži užíval. Myslím, že jsem díky němu víc pochopil život, každé představení pro mě bylo očistující a teď mi vlastně schází, že už se každý večer nemůžu očistit od démonů.

■ **Který film ve své filmografii nevidíte zrovna rád?**

Upřímně, žádný mě nenapadá. Je snadné zpětně zpochybňovat rozhodnutí, která jste v kariéře udělali. Film má svůj vlastní život, nezávislý na aspiracích, které máte, když do něčeho vstupujete. Pak záleží na tom, jak je přijat kritikou, kolik vydělá. Pokaždé mě překvapí, že mě lidé chválí za filmy, kterými jsem si nebyl úplně jist. A naopak filmy, které bych považoval za důležité, nikdy neviděli. Ale baví mě zkoušet nové věci. Pak se můžu ohlížet a říkat si: Proč jsem tohle vlastně dělal? Ale za svá rozhodnutí se nemůžu stydět. Takový je život. Je třeba se poučit a jít dál.

■ **Znáte nějaké české filmaře?**

Upřímně, neznám mnoho českých filmařů, ale včera jsem zjistil, že roste počet filmů, které se tady natáčejí. To je pozitivní znamení, že se země v Evropě snaží obstát v nadvládě angličtiny. A včera na jedné oslavě narozenin jsem zjistil, že zdejší herecká komunita se umí dobře bavit.

(Zaznamenal
Veronika Bednářová)

ENGLISH PAGES

Interview with Jude Law	Page 1
Forum of Independents	Page 2
Today's Official Selection	Page 3
Grande dame Micheline Presle	Page 4

HLEDÁ SE KUKY!

Foto: KVIF

Skoro kilometrový běh za Kukym musel absolvovat osmnáctiletý Honza Kovář na trase Thermal-Pupp. A několik schodů nádvakem! „Asi jako každý tady ve Varech toužím po Kukym, takže se snažím každé ráno co nejdříve sehnat *Festivalový deník* s návodem. Dnes se mi to podařilo kolem osmé, bohužel v Thermalu. Byl jsem přesvědčený, že už nebudu mít šanci, ale zkusil jsem to – k Ježíši na kříži nad Puppem jsem přes celou kolonádu běžel, schody bral po třech, až jsem se skoro přerazil. Ale vyplatilo se to! Byl tam! A teď už je můj a všem se s ním budu chlubit!“ raduje se dnešní zachránce. My jsme se navíc doslechli, že další Kuky byl lapen v jednom z karlovských barů. Může se stát, že když si anglicky objednáte „one coffee with a cookie“, dostanete ke kávě místo sušenky Kukyho. Jen být první a na správném baru.

Zachránce v redakci *Festivalového deníku* (vedle Tiskového centra v hotelu Thermal) opět čeká certifikát původu s podpisem Jana Svěráka. ■

NA CO PUDEM

Lenka Vlasáková,
herečka a Žena v pokušení

Slyšela jsem, že bych dnes neměla chybět na promítání polského soutěžního filmu *Matka Tereza od koček* v osm hodin večer ve Velkém sále. Zaujalo mě, že se film odvíjí pozpátku a taky že tam hraje kluk, který hrál v loňských soutěžních *Svídkách*. Doporučit pak můžu *Poezii* od Lee-Chang Donga, kterou jsem právě viděla. Za scénář k ní dostal v Cannes cenu a teď je jedním z porotců tady ve Varech. *Poezii* hrají naposled v pátek v 19:30 v Karlovském městském divadle.

Jan Dolanský,
herec a muž Ženy v pokušení

Zítra od pěti hodin se chystám do Velkého sálu na soutěžní film, který se jmenuje *Hitler v Hollywoodu*. Hlavní hvězdou téhle mystifikace je Maria de Medeiros, kterou si pamatuji z *Pulp Fiction* jako přítelkyni Bruce Willise. Ta mimochodem taky přijede na festival. Pak jsem slyšel, že je skvělý animovaný film *Iluzionista*, který hrají dneska od deseti večer v Karlovském městském divadle. Dělal ho režisér *Tria z Belleville*. Tak dám na doporučení a zkusím ho.

Foto: Jan Hadravský

HLAVNÍ SOUTĚŽ

DOKUMENTÁRNĚ LADĚNÝ SNÍMEK NĚKDEJŠÍHO DOKUMENTARISTY, KTERÝ UŽ NEVĚŘÍ DOKUMENTU

Ve sféře zla

„Prvotním impulsem natočit film *Matka Tereza od koček* byl šok. Před mnoha lety jsem si v novinách přečetl o nálezu mrtvé ženy s useknutou hlavou, jejíž tělo bylo schováno v pokoji jejích vlastních synů, kteří s ním několik dní bydleli. Bylo to pro mě něco tak nepochopitelného, že jsem se začal v tématu vrtat,“ vzpomíná na zrod svého celovečerního hraného debutu polský režisér a scenárista **PAWEŁ SALA**.

Barbora Baronová

„Víc než samotná vražda mě šokovaly její okolnosti. Téma matkovraždy ve světě téměř neexistuje. Při studiu případu jsem řešil morální dilemata – jak hluboko se může člověk při hledání pravdy rýpat v událostech, jak moc může někomu vstoupit do života? Proto neustále zdůrazňuji, že film je skutečnými událostmi pouze inspirován,“ říká Sala, jenž se k hranému filmu dostal přes dokumentární režii a psaní kontroverzních divadelních her. „Hrabort se v něčích traumatech jen proto, abych natočil film? To není slušné. Nejsem hyena, která hledá senzaci. Nikdy

jsem se nechtěl se skutečnými vrahy potkat. Udělal bych to jen v případě, kdybych věděl, že jim můj film může změnit osud.“

V případě hraného debutu se Sala zřekl detailního historického popisu události. „Chtěl jsem zachytit moment, ve kterém se zrodilo zlo. Řada reálií, okolností a postav sice zůstala stejná, ale příběh se odehrává tady a teď. Rodina ve filmu připomíná řadu jiných polských rodin, které mají své malé problémy, hádají se a usmířují. Místo aby žili spolu, žijí vedle sebe. Chtěl jsem, aby diváci viděli na plátně to, co se možná děje i u nich doma. Zajímá mě moment, kdy člověk udělá chybu. Kdy vstoupí do sféry zla.“

Film se odvíjí netradičně pozpátku: „Držel jsem se Hitchcockovy zásady – nejprve dochází k zemětřesení, až potom roste napětí. Sám tomu říkám anti-krimi. V krimi se začíná zjišťováním, kdo a kým byl zabít, ve finále je vrah zatčen. Výchozí situací mého filmu je zatčení, díky čemuž si můžeme klást jiné otázky: Jak k činu došlo? Kdy se objevilo zlo? Jako kdybych couval v mysli

Milosrdná matka dvou vrahů Ewa Skibińska miluje zatoulané kočky.

do událostí, které se staly, a lovil z nich nejdůležitější momenty. Scény jsem ani nemusel rozvíjet, stačilo rozehrát signály, že se v rodině dějí nepravosti. Mohl jsem se soustředit na hledání odpovědí – co je drastičtější? Čin, nebo obyčejný život, který k tomuto činu vede? Kdo je vlastně obětí? A čí obětí je? Osobně se domnívám, že v mnoha rodinách dochází k symbolickému zavraždění některého z rodičů, i když to samozřejmě nekončí fyzickou likvidací. V mém filmu

je vražda symbolem něčeho horšího, neviditelného.“

Sala si do snímku vybral dvě naděje polského filmu, přirovnávané k největší herecké legendě poloviny minulého století Zbigniewowi Cybulemu. „Nejdůležitější postavou je Artur. Hledal jsem herce, který nebude automaticky typem démona. A Mateusz Kosiukiewicz má v sobě obrovský herecký potenciál,“ říká režisér. Ve snímku se objeví po boku hvězdy loň-

ského karlovarského festivalu Filipa Garbacze, který získal za roli nezletilého prostituta ve filmu *Sviňky* zvláštní uznání hlavní festivalové poroty. „Filipovi v době natáčení ještě nebylo patnáct a už za sebou měl roli ve *Sviňkách*. Dvě drsné role na tak mladého člověka byly moc, proto byl s námi po celou dobu natáčení psycholog, který na Filipa dohlížel. Snažil jsem se nezávést ho do samého nitra zla,“ uzavírá Sala. ■

ÍRÁNSKÝ REŽISÉR FARDIN SAHEB ZAMANI K CENZUŘE: „NEBYL JSEM NUCEN VYSTŘIHNOUT ANI JEDEN ZÁBĚR.“

Čekání na zemětřesení

V Teheránu zbývají hodiny do přírodní katastrofy. Ve vzduchu je cítit napětí, lidé si kupují zvonky, které odhalí první drobné záchvěvy země. Klidný zůstává jen taxikář Ali, který převáží setmělou íránskou metropolí noční poutníky. Kam směřuje mladá žena a její postarší, netrpělivý partner? Za kým jezdí krásná Leila a proč se poslední tradiční kavárna ve městě musí změnit v jídelnu? Dočkají se obyvatelé Teheránu zemětřesení, nebo se víc než země zachvěje něčí život? *Jsou věci, které nevíš*, je si jist režisér **FARDIN SAHEB ZAMANI**.

Barbora Baronová

Snímek *Jsou věci, které nevíš* vypráví intimní příběh teheránského řidiče, jehož nenaplněný osud postupně odhalují lidé, kteří nasedají do jeho taxíku. Muž, který miluje noc, protože ta ho doká-

že skrýt, je tichým průvodcem svých pasažérů i tím, kdo jim může nebo dodát odvahu. Aliho tajemní cestující čekají bez výjimky na zázrak – zemětřesení, které v jejich životě něco dramaticky změní. „Nikdo z nich však nečeká na zemětřesení uvnitř sebe sa-

ma. Většina doufá, že dramatické změny postihnou někoho jiného, třeba blízkého člověka, se kterým se necítí šťastní,“ odhaluje téma svého celovečerního debutu režisér Fardin Saheb Zamani.

Z vyprávění cestujících postupně vyplouvá na povrch Aliho dávný milostný příběh, který

však pro taxikářovu povahu nemohl dojít naplnění. Stejně vyznání přináší překvapivě i další pasažéři, kteří však nejsou s to něco na svém osudu změnit. „Od té doby, co do naší země dorazil islám, Íránci stále čekají na neobyčejnou sílu, která přijde a všechny je spasí. Je to část naší náboženské kultury,“ vysvětluje Fardin ráz íránské povahy zobrazený ve filmu.

O romantickou love story se ale nejedná. „Raději jsem skrze dialogy a vizuální složku zdůraznil řadu detailů, které odkazují k mým oblíbeným filmům nebo literárním postavám,“ přiznává režisér, kterému se nedá upřít filmová inspirace Scorseseho *Taxikářem*.

Křehký snímek přináší zajímavý pohled na teheránskou inteligenci, sevřenou společenským a náboženským tlakem. „Patří k ní i řada mých přátel, kteří jsou nuceni distancovat se od společnosti a zamknout se do svých domovů, podobně jako můj hrdina Ali. Obecně platí, že čím méně jste vidět, tím víc jste v bezpečí...“ Přesto si Fardin troufl převést na plátno na Írán poněkud kontroverzní společenskou vrstvu: „Většina kvalitních íránských filmů je zaměřena na nižší příjmovou skupinu, protože nehrozí, že budou muset čelit cenzuře. Život a myšlení íránských

intelektuálů se tím pádem ignoruje. Za poslední tři dekády vzniklo na toto téma snad jen sedm nebo osm filmů. Teprve až se této společenské vrstvě začne věnovat dostatek pozornosti a ona se stane běžnou součástí íránské kinematografie, můžeme hovořit o nové íránské vlně.“

Fardinovi trvalo čtyři roky, než svůj celovečerní debut zrea-

lizoval. „Postupně jsme zdolávali finanční a byrokratické překážky. Fakt, že jsem film nakonec natočil, považuji skoro za zázrak. Ale Írán je zemí zázraků. Můj film nakonec žádné cenzuře nečelil a nebyl jsem nucen vystříhnout ani jeden záběr,“ říká režisér Fardin Saheb Zamani, spolumajitel vůbec prvního Digital Sound Studia v Íránu. ■

DIVÁCKÁ CENA/AUDIENCE AWARD
DENÍKU PRÁVO

- < zde natrhněte **1. VÝBORNÝ**
- < zde natrhněte **2. DOBRÝ**
- < zde natrhněte **3. PRŮMĚRNÝ**
- < zde natrhněte **4. SLABÝ**

PRŮBĚŽNÉ VÝSLEDKY

Název filmu	Známka
1. <i>Ženy v pokušení</i> / <i>Ženy v pokušení</i>	1,18
2. <i>Katka</i> / <i>Katka</i>	1,19
3. <i>Pan Nikdo</i> / <i>Mr. Nobody</i>	1,28
4. <i>Žena se zlomeným nosem</i> / <i>Žena sa zlomljenym nosem</i>	1,35
5. <i>Kuky se vrací</i> / <i>Kuky se vrací</i>	1,38
6. <i>Ondine</i> / <i>Ondine</i>	1,42
7. <i>Červené střívičky</i> / <i>The Red Shoes</i>	1,50
8. <i>Seriózní muž</i> / <i>A Serious Man</i>	1,52
9. <i>Dopis neznámé</i> / <i>Letter from an Unknown Woman</i>	1,53
10. <i>Zatím spolu, zatím živi</i> / <i>Knight and Day</i>	1,56

Noční taxikář Ali (hraje ho Ali Mosafa) v melancholickém íránském dramatu.

Jsou věci,
které nevíš:6. 7. 17:00
Velký sál
7. 7. 13:00
Espace Dorleans

OSOBNOST DNE

Sergej Loznica před nabítkou Velkého sálu

Foto: Milan Malíček

Válka ze třetí věty

Režisér **SERGEJ LOZNICA** byl přijetím ve Varech nadšen. „Je plno,“ ukazoval prstem k Velkému sálu, kde zrovna promítali jeho pesimistický snímek o tom, kam může brzy dojít současné Rusko. **Moje štěstí (Ščastje mojo)** soutěžilo na festivalu v Cannes a nyní je k vidění i v karlovarské sekci Otevřené oči.

Zbyněk Vlasák

■ Prý jste se jako mladý vědecky zabýval uměloú inteligencí. Je to pravda?

Ano, mám klasické matematické vzdělání, po škole jsem ještě tři roky pracoval jako kybernetik. Jenže mě to moc neuspokojovalo. Chtěl jsem se víc zabývat historií, literaturou. Ale let prožitých s čísly nijak nelituji. Matematika je hodně důležitá. Jde o způsob, jak formalisticky popsat, co se kolem vás děje. Film má podobné ambice.

■ Narodil jste se v Bělorusku, vyrůstal na Ukrajině, točíte o Rusku. Jak moc jsou lidé národů bývalého SSSR odlišní? Nám občas splývají.

Jsou tak odlišní, jak je odlišný jejich jazyk. Běloruština, ukrajinština a ruština jsou si podobné, ale nejsou stejné. Občas si rozumí bez problémů, občas vůbec. Ale velké rozdíly mezi nimi nejsou. Když cestujete z východu na západ, z Ruska do Česka, mentalita se postupně proměňuje jen velmi lehce, krok za krokem. Tedy než dojedete k německým hranicím. Tam přijde náraz. Je to způsobené historií; nejen železnou oponou, kořeny bych viděl už někde za římské říše.

■ Film **Moje štěstí** je hodně ruský.

Asi ano, je to ale zvláštní. Vždyť na filmu spolupracoval rumunský kameraman, litevský

Mladá prostitutka a řidič kamionu na drsné cestě za štěstím

Foto: KVIFF

stříhač, o kostýmy se staral člověk z Estonska, producent byl z Holandska, další z Německa, herci z Ruska a Ukrajiny... Mám rád ten babylon, kdy posloucháte spousty jazyků, vidíte rumunskýma očima a stříháte litevskými nůžkami.

■ Kde jste natřel na ty podivné herce v malých rolích?

Jsou to Ukrajinci. Neherci, které jsem za půl roku přetvořil v herce. Ukrajinci jsou velmi talentovaní národ (*smích*). Hledal jsem v místech natáčení, protože mezi profesionály prostě potřebné typy nebyly. Třeba ti tři, kteří hlavního hrdinu prasknou po hlavě kusem dřeva a chtějí ho okrást. Nejdřív jsem s nimi dlouho mluvil, poznal je a jejich problémy, a pak jim nabídl role. A popravdě, to, co předvádějí na plátně, se příliš neliší od jejich skutečného života.

■ Nejsilnější pro mě byly dvě pasáže, které se odehrávají za druhé světové války. Je v myslích Rusů stále aktuální?

Lidé, se kterými jsme natáčeli, mají dlouhou paměť. Když s nimi začnete mluvit, válka se objeví nejspíše ve třetí větě. Připravila je o všechno: jejich blízké, vesni-

ce, kulturu. Byla to doba, kdy bylo normální zabít lidi. S tím jsme se dodnes nevyrovnali. Ani literatura, ani film nedokázaly analyzovat tuhle válku nebo aspoň načít dialog. Možná i proto, že každá vážně míněná diskuse na toto téma, která se neomezuje jen na konstatování Stalina byl dobrý (nebo Stalin byl zlý), může ořít našimi kulturními základy a tím i našimi životy. Proto je lehké se takové diskuse bát.

■ V závěru se objeví příznačné heslo „Nestřekej do ničeho nos a nic se ti nestane“. Takhle přemýšlejí současní Rusové?

Můj film je model, má říkat: Pozor, abychom tímhle směrem extrém, to, jak bude společnost kolem vypadat, když nad věcmi přestaneme přemýšlet. Varuji. Nechci, aby se z nás stalo pasivní stádo. Můj film ale není odraz reality, nejsem novinář. Ani to není snímek za peníze cestovní kanceláře, která má představit Rusko. Žádné „Vítejte na Východě!“ Až mi diváci třeba ty světlavé a nebezpečné policisty uvěří, až jim nepřijdou zvláštní, pak teprve budeme v opravdovém průšvih. ■

REALITA.DOC

Filip Šebek

Dokumentární úhel pohledu

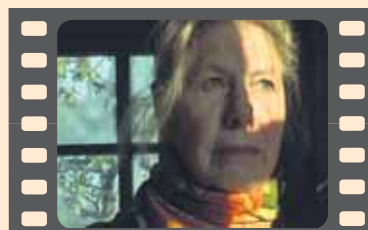
Láska, touhy a lži

Austrálie, 2010, 87 min.

7. 7., 15:30, Kino Čas

8. 7., 19:00, Kino Drahomíra

Také v Austrálii mají svou Helenu Třeštikovou. Jmenuje se Gillian Armstrong a její nejnovější snímek délkou časosběru tvorbu naší dokumentaristky dokonce trumfuje. Své hrdinky totiž s přestávkami sledovala neuvěřitelných 34 let. Skvěle tak můžeme vidět nejen proměny tří hlavních protagonistek od 14 do 47 let či rozvoj australské nižší střední třídy, ale třeba i vývoj dokumentaristických postupů v období tří dekad. Časosběrná metoda však hlavně nabízí jedinečnou možnost porovnat, v jaké míře dokáže příběh člověka psát sám život a nakolik ho může dotýčný ovlivnit. V dobrém i ve zlém.

Spolu

Rusko, Švýcarsko, 2010, 52 min.

7. 7., 18:30, Kino Čas

8. 7., 13:00, Kino Drahomíra

V mezinárodní premiéře si můžete na festivalu vychutnat intimně laděný portrét ruského umělecky založeného manželského páru. Nečekejte však zaskvělé rozbor uměleckých směrů, které Ludmilu s Vladimírem inspirovaly. Největším uměním je pro ně jejich vzájemný láskyplný vztah a poklidný život, který spolu již desítky let vedou stranou od okolního světa. Minimalisticky natočený snímek je skvělým důkazem toho, že i ve světě dokumentu méně často znamená více.

Oil City Confidential

Velká Británie, 2009, 106 min.

7. 7., 9:30, Malý sál

10. 7., 19:00, Espace Dorleans

Britský režisér Julien Temple je podle mě nejtalentovanějším tvůrcem hudebních dokumentů. Kromě řady videoklipů je autorem vynikajícího dokumentu o nejslavnějším hudebním festivalu *Glastonbury* a také neméně povedených snímků *Joe Strummer* či *Sex Pistols: Běs a děs*, které byly ve Varech k vidění. Tentokrát si můžete jeho nadupaný styl plný filmové invence a vtipných střihů vychutnat v dokumentu o lokální britské kapele Dr. Feelgood, která hrála punk ještě před tím, než byl „vynalezen“.

NAPROGRAMOVÁNO

Karel Och

programový ředitel MFF KV

Ve čtvrté doporučí druhou a poslední projekci filmu Terence Malicka *Nebeské dny* z roku 1978 (8. 7., 12:30 Malý sál). Ta první ve Velkém sále měla úžasný úspěch. Je to restaurovaná verze filmu, za jejíž kameru, snad vůbec nejpůsobivější ve filmové historii, získal Nestor Almendros Oscara. Málo známý je ovšem fakt, že kubánskému kameramanovi k proslulosti do značné míry pomohl kolega Haskell Wexler. Ten ho nahradil poté, co byl Almendros v průběhu natáčení odvolán Francoisem Truffautem na jiný, už dříve domluvený projekt. Wexler ovšem původně nebyl uveden v titulcích *Nebeských dnů*, což ho velmi rozhořčilo. Dokonce potom chodil do kina se stopkami a měřil, kolik jeho práce bylo použito, aby dokázal, že si kredit na těm úžasných kame-ře zaslouží. Sám jsem Nebeské dny viděl poprvé před deseti lety

Richard Gere a Brooke Adams před nejúžasnější kamerou v dějinách filmu

a mám radost, že jsme neopakovatelný zážitek mohli zprostředkovat mnoha festivalovým divákům a pozorovat ty zasněné tváře, jak

se po skončení projekce potulují po Thermalu. Podobně jako se to před několika lety povedlo s filmem *Harold a Maude*. ■

wellNESS
studio
fitness & massage

U BAZÉNU LH THERMAL
OF SPA HOTEL THERMAL

MASÁŽE / MESSAGES

THAJSKÁ / RELAXAČNÍ / HORKÝMI KAMENY / TWIGGY
THAI / RELAX / HOT STONES / SLIMMING

tel. 359 002 321 / 774 303 790 / 608 947 794

JEDINÁ MINERÁLNÍ VODA V ČR
S OBSAHEM DVOJMOCNÉHO ŽELEZA

Výrobce: Chodovar spol. s r.o.,
Pivovarská 107
348 13 Chodová Planá
www.chodovar.cz
e-mail: chodovar@chodovar.cz

ŠEPTANDA

Vladka

Studentka filmové vědy se nemůže ve výběru mýlit. „Dneska rozhodně jdu na *Otázku života a smrti* v půl dvanácté ve Velkém sále, tedy poctu Pressburgerovi a Powellovi. Je to poválečný film, který je v Británii na prostá pecka a tady u nás se o něm moc nemluví. Chystám se i na *Dvojku* režiséra Jaroslava Fuita ve středu od půl desáté do Kina Čas. Mám pětiletý vztah a přesně o tom ten snímek je.“

Vladka kromě klasiky doporučuje i českou nezávislou produkci.

Martin

Student fakulty elektrotechniky ČVUT vybírá z jiného spektra filmů. „Těším se na jeden z těch ozploitation filmů, konkrétně na *Autokino zkázy* ve čtvrtek o půlnoci v Malém sále. Úplně nakonec si dám Michalkova a *Unavení sluncem 2: Exodus* v pátek ve Velkém sále, protože jsem viděl trailer a bylo to hodně drsný.“ Martin dodává, že ani umělečtější filmy mu tady nejsou proti srsti, ale jednou za rok stačí.

Martin si skočí na něco masitějšího a krvavějšího.

Foto: Milan Malíček (2x)

DO AKCE!

Master Class skotského krále

Foto: Jan Handrejch

Režisér Kevin Macdonald včera ve Varech. Bez bratra Andrewa.

Až nečekaně velký ohlas mají filmy ze sekce Pocta Emericu Pressburgerovi a Michaelu Powellovi – nadšení jsou diváci i odborníci. Vnuk prvního zmíněného Kevin Macdonald bude mít dnes od 14:00 Master Class v Radio 1 Lounge. A má vskutku o čem mluvit. Režíroval mimo jiné veleúspěšného a veledobrého *Posledního skotského krále*, v němž dokočiroval k životnímu oscarovému výkonu Foresta Whitakera.

Sám pak má doma prestižní sošku za dokumentární snímek *One Day in September*. Původně měl na karlovarský festival přijet i jeho bratr Andrew, producent mimo jiné *Trainspottingu*, ale z jeho návštěvy nakonec sešlo.

Dokutalenty z Východu

Ani v letošním roce nechybí na festivalu představení devíti vznikajících – a nutno dodat, že velmi zajímavých – dokumentů ze střední a východní Evropy, které vstoupí na plátna kin během letošního a příštího roku. Vybrané dokumentární projekty na prezentaci, která se uskuteční dnes od 10:30 v kinosále A, představí v krátkých vstupech režiséři i producenti jednotlivých snímků.

Z českých dokumentaristů zde budou Erika Hníková, Vít Klusák a Martin Ryšavý, Slovensko bude zastupovat Martin Šulík, Gruzii Salome Jashi, z Maďarska dorazí Gyula Nemes, z Estonska Marianna Kaat a z Lotyšska Andris Gauja.

Foto: KVIFF

Záběr z připravovaného dokumentu Vít Klusáka, který se bude jmenovat *Vše pro dobro světa a Nošovic*.

Běh pro Paraple už dnes!

Foto: Milan Matiček

Zdeněk Svěrák, Jaroslav Uhlíř, Pavel Nový a zástupy fanoušků (zprava)

Festivalový čas běží, **Běh pro Paraple** se koná již dnes! Prezident správní rady Konta Paraple Zdeněk Svěrák, herec Pavel Nový a skladatel Jaroslav Uhlíř včera ve foyeru Velkého sálu uspořádali autogramiádu a pozvali všechny festivalové návštěvníky na Běh pro Paraple. Ten dnes v 11:00 odstartuje na Mlýnské kolonádě výstřelem z pistole Zdeněk Svěrák; sekundovat mu bude prezident MFF Karlovy Vary Jiří Bartoška.

Stometrového sprintu na pod-

poru vozíčkářů a jejich rodin se v roli startérů či běžců zúčastní řada osobností z oblasti filmu, divadla, baletu či médií. Princip je jednoduchý – před závodem se vsadíte, kdo z vás vyhraje. Pokud váš odhad nebude správný, prohranou sázku získá Centrum Paraple.

Zdá se to snadné? Opak je pravdou! O tom svědčí jména některých nevyzpytatelných soutěžících: Marek Eben, Jana Švandová, Jaroslav Uhlíř, Pavel Nový, Jiří Macháček, Marek Daniel,

Adéla Pollertová, Veronika Freimanová, Kryštof Hádek, Jana Plodková, David Ondříček, Petra Špalková, Jan Hřebejk, Lenka Vlasáková, Jiří Strach či Marek Taclík.

V úvahu je totiž třeba vzít pracovní vytíženost na festivalu (v případě Marka Ebena obrovská), pověřkovou únavu (Jiří Macháček předevčírem slavil za asistence Judea Lawa narozeniny) a obecnou fyzickou kondici (raději nebudeme jmenovat). Ale zábava to bude každopádně!

KRITICI DOPORUČUJÍ

David D'Arcy

Filmový kritik, The National/San Francisco Chronicle

Žárlivost

Režie: Patrick Demers, Kanada, 2010, 94 min.
9. 7., 18:30, Malý sál
10. 7., 16:00 Espace Dorleans

Vezměte dva milence v nespánkách, pušku a nadřazeného surovce se zálibou v bondáži a sťesnejte je do jednoho srubu u jezera v Québecu. Ve svém nízkorozpočtovém celovečerním debutu Patrick Demers přetváří modelové zápletky žárlivosti mladého muže a nevydařeného vikendu v lesích v québecký thriller. Zloduch Benoît Gouin hraje svou úchytku dábelky až nadroz, a to i na poměry bondáže.

Život za časů války

Režie: Todd Solondz, USA, 2009, 96 min.
7. 7., 19:00, Kongresový sál
9. 7., 18:30, Kino Čas

Pokud vám předmstí v New Jersey ve filmech Todda Solondze připadala jako pekelná muka, porovnejte to s Floridou – slunečním státem, kam postavy *Života za časů války* přechají před neúspěchy a frustracemi. Minulost je však pronásleduje i v šumu klimatizace a lešku plastu. Berte to jako pokračování Solondzova *Šťěstí* (1998) se všudypřítomnou bolestí a trapností. Ale je to vážně komedie? Posuďte sami.

Libanon

Režie: Samuel Maoz, Izrael, Francie, Německo, 2009, 93 min.
6. 7., 19:00, Pupp
9. 7., 13:30, Pupp

Snímek *Libanon* se pohybuje na hranicích nemožného. Samuel Maoz natáčí mladé brance, kteří dospívají v roce 1982 v ponurém, stísněném interiéru tanku, který pálí na všechno kolem. Je to chmurný osobní příběh vzpomínek mladého muže na válku, již nelze vyhrát. Maoz, v té době dvacetiletý, čekal téměř třicet let, aby svůj příběh převyprávěl filmem. Je to snímek tak hmatatelný, jak jen může být.

Aurora

Režie: Cristi Puiu, Rumunsko, Francie, Švýcarsko, Německo, 2010, 181 min.
10. 7., 16:00, Kino Drahomíra

Po třech hodinách a řadě nevinných mrtvol se (společně s policií) zeptáte: „Proč Viorel ty lidi zabil?“ Na svém vražedném tažení na jednotvárná předměstí Bukurešti vám nejspokojený čtyřicátník (ztvárněný samotným scenáristou a režisérem s pokerovou tvář) sdělí fakta, ale jen málo vodítek – s výjimkou osudu. Ve Viorelovi je o trochu víc života než v panu Lazarescuovi, „hrdinovi“ Puiuova mistrovského díla z roku 2005, ale ne o moc. Puiu jako by nám znovu říkal, že smrt spočívá v detailech.

FILM NEW EUROPE

www.filmneweurope.com

All you need to know about
the film and TV industries

Daily business news weekly
box officeunique database
of professional organizations

FILMNEWEUROPE.COM

e-mail: fne@filmneweurope.com

phone: +48 22 556 54 78

BULGARIA CZECH REPUBLIC CYPRUS CROATIA
ESTONIA HUNGARY LATVIA LITHUANIA MALTA POLAND
ROMANIA SLOVAKIA SLOVENIA TURKEY

Sponsored by POLISH FILM INSTITUTE

POLISH FILMMAKERS ASSOCIATION
MOTION PICTURE ASSOCIATION
HUNGARY MOTION PICTURE PUBLIC FUNDATION
VISEGRAD FUND
SLOVAK AUDIOVISUAL PRODUCERS ASSOCIATION

SLOVAK FILM INSTITUTE
SLOVENIAN FILM FUND
ESTONIAN FILM FOUNDATION
BULGARIAN NATIONAL FILM CENTER
CZECH FILM CENTER

With the support of MEDIA PROGRAMME OF THE EUROPEAN UNION

Aňa Geislerová (ve vlastním modelu): Podle mě jsou festivaly butiky s nedostatkovým zbožím.

POTKALI SE U THERMALU

O filmech a asociálech

Kateřina Kadlecová

Aňa Geislerová si nedávno stříhla malou roli v novém filmu **Roberta Sedláčka**. Snímek *Největší z Čechů* jde do kin 26. srpna. Režisér *Mužů v řijí* na Aninu účast vzpomíná takto: „Objevila se večer u nás v hotelu, přijela zrovna z natáčení jiného filmu. Byla to psychedelická záležitost, točili jsme šestnáct hodin denně, jak už to tak

u nezávislých filmů chodí – a Aňa pak v zaplivaném baru usnula Jardovi Pleslovi na klíně.“

■ **Aňa: Jak snáš asociál jako ty karlovarskou atmosféru?**

Robert: „Ty do mě teda jdeš drsně! Ale to se mi líbí! Tuhle otázku si kladu už třetí den. Pomohla mi to rozhodit projekce *Mužů v řijí* především v Malém sále – ohromně se mi líbila. Poprvé a zřejmě naposledy jsem si užil pocit, že se na můj film sto lidí nedostane, protože je kino pl-

né a před ním čeká hrozná diváků... Jak se tu máš ty?“

Aňa: Dobře. Ráno jsme po té narozeninové oslavě Jirky Macháčka usnuli na sluníčku. Říkala jsem si, že jsem se asi spálila – něco mě škrábalo na zádech. A ostatní říkali: Ne, to jsme tě jen odtáhli do stínu.

Robert: Ta tvoje bleďá plet je velká výhoda. Následky mejdanů na tobě nejsou tolik vidět, protože vypadáš pořád jak po mejdanu. ■

Robert Sedláček: Pro mě jsou festivaly supermarket na filmy.

FILMBIZÁRIUM 2010

Nejnezávislejší český film

Páreček z nezávislé *Dvojky*

Tak to máme černé na bílém v katalogu: v Česku byl loni natočen oficiálně vůbec první takzvaný „nezávislý film“ – *Dvojka*. Alespoň si to myslí filmoví znalci, kteří celovečerní debut režiséra Jaroslava Fuita zařadili jako vůbec první dílo české provenience do příslušné nemainstreamové festivalové sekce.

Z českých snímků se indie *Dvojce* za posledních dvacet let nejvíc podobala *Jízda*, za kterou získal v roce 1995 tehdy třicetiletý Jan Svěrák v Karlových Varech Velkou cenu – Křišťálový glóbus.

Kuky se vrací je už třetí film Jana Svěráka v soutěži.

Svěrák ostatně drží mezi českými filmy porevoluční festivalové éry také své nej – *Kuky* je jeho již třetím celovečerním filmem, který se po *Jízdě* (na MFF KV roku 1995) a *Vratných lahůvích* (2007) ocitl v hlavní soutěži.

Eliška Balzerová v pokušení

Komerčním protikladem nezávislé *Dvojky* je letos divácký hit Jiřího Vejdělky *Ženy v pokušení*, uváděný v rámci karlovarského festivalu v kategorii České filmy 2009–2010.

Produkcčně nákladnější, tematicky vděčnější a masověji přijímané „Ženy“ se již zakously do poslední statisícovky diváků, která Vejdělkovi chybí k překonání mety milionového návštěvníka. Třeba jím bude zrovna někdo ve Varech. (bar)

**Hvězda první velikosti.
Přesto ji můžete mít
jen pro sebe.**

Nашe nová největší hvězda se představí na prestižním filmovém festivalu v České republice. Těšte se na nové Audi A8.
Audi. Oficiální vůz 45. Mezinárodního filmového festivalu Karlovy Vary.

Audi

Náskok díky technice

Spotřeba a emise CO₂ v kombinovaném režimu:
7,6–9,5 l/100 km a 199–219 g/km.

MILOVNÍK ŽIVOTA PŘIVEZL DLOUHO OČEKÁVANÝ FILM

Utratit hodně peněz je snadné

Foto: Milan Malíček

Jaco Van Dormael začíná příští rok točit nový film.

Evropsko-kanadský koprodukční snímek **Pan Nikdo** je podle jeho režiséra, slavného matadora belgického filmu, **JACA VAN DORMAELA** hlavně o lásce. Je zařazen v sekci věnované belgické kinematografii a po festivalu vstupuje do normální distribuce.

Kristýna Pleskotová

■ **Smutný a krásný film o malém chlapci, který se musí rozhodnout, zda po rozvodu zůstane s matkou, či s otcem, jste připravoval víc než devět let. Už jste se stačil vzpamatovat?**

Film měl světovou premiéru loni, takže těch několik měsíců mi stačilo, abych se zotavil. Už s několika přáteli pracuju na novém scénáři. Jde to rychle, takže žádná velká pauza už nebude. Je nás víc, a když nás nic nenapadne, tak si aspoň užíváme pěkné odpoledne.

■ **Pan Nikdo je nejdražší belgický filmový projekt.**

Není nic jednoduššího než utratit spoustu peněz. Čas letěl kolem jako blázen, scénář jsem psal šest let. Nejtěžší bylo najít nový způsob vyprávění příběhů, novou strukturu psaní. Film je o několika životech, které můžete vést, což je složité uhlídat. Mělo to působit jednoduše, i když je to komplikované. Natáčení trvalo půl roku a byla to pohoda. Kdyby mi poslední den natáčení někdo řekl „pojd, dáme si dalších šest měsíců“, klidně bych do toho šel.

■ **Scénář jste vydal knižně, ještě než šel film do kin.**

Řekl jsem si, že bude trvat ještě nejméně dva tři roky, než začnu natáčet, tak proč ho nevydat. Producenti jsou většinou strašně opatrní a nechtějí nic prozradit, ale mně to přišlo jaksi přirozené. Kdo bude chtít, může si scénář přečíst. Bude sice znát konec, ale to v podstatě nic nemění. V momentě, kdy vidíte film na plátně, si na scénář ani nevzpomenete.

■ **Pan Nikdo si pokládá klasickou otázku: co by bylo, kdyby. Přemýšlíte vy někdy nad minulostí?**

Hrdina mého filmu Nemo Nobody možná má něco ze mě. Do svých osmi let jsem žil s rodiči v Německu, pak jsme se přestěhovali do Belgie. Často jsem pak přemýšlel, jaký by byl můj život, kdybych v Německu zůstal. Ale tyhle pocity máme všichni.

■ **Ve filmu Nemo říká, že za jeho mladých let život plynul jako ve francouzských filmech. To je vcelku přiléhavý popis pro staré zlaté časy.**

Nemo se snaží v roce 2092 mladému novináři přiblížit dobu, kterou si „cucák“ nemůže pamatovat. Je to vtipek. Jenom Francouzům to nepřišlo nějak moc vtipné. Vlastně byli docela v šoku. Pořád se mě dotčeně ptali: „To si vážně myslíš, že se ve francouzských filmech nic neděje?“ Ta scéna je navíc o lásce, o sexu, o nesmrtnosti. Odehrává se v době, kdy jsou lidé nesmrtní a nemusí se množit. A Nemo byl člověk, který pro lásku žil. Je to totiž jediná věc, kterou si vždycky bude pamatovat. Zbytek můžete zapomenout, ale lásku nikdy.

■ **Sám jste si ve filmu zahrál**

roličku nezaměstnaného Brazilce.

Chtěl jsem ho hrát, protože je to chlápek, který to všechno pokazí. Je nezaměstnaný, sedí dopoledne doma a vaří vajíčka. Pára z kastrůlky spustí takzvaný motýlí efekt, na druhé straně zeměkoule spadne kapka deště a je vymalováno.

■ **Festival ve Varech věnuje belgickému filmu celou jednu sekci. Loni tomu tak bylo i v Uherském Hradišti. Myslíte, že mají naše kinematografie něco společného?**

Myslím, že cosi tu je, nějaký podobný duch. Na filmové škole v Bruselu mě třeba učil František Daniel, který před rokem 1968 působil na FAMU. Učil jsem se psát scénáře, jako kdybych na FAMU chodil. Daniel sám říkal, že Belgie je pro něj ideální, že má k Československu nejbližší. Když jsem přijel poprvé do Čech, měl jsem asi stejný pocit jako on v Belgii. Možná je to podobným smyslem pro humor, neberete se tak vážně, děláte si ze sebe legraci. ■

Foto: KVIFF

Jared Leto a jeden z jeho devíti Nemů ve filmu **Pan Nikdo**

MASTER CLASS

Českou cestou

Foto: Milan Malíček

Goran Paskaljević už do Hollywoodu nechce.

Srbský režisér **GORAN PASKALJEVIĆ** zahájil svůj karlovarský Master Class perfektní češtinou. Zůstala mu od studentských dob na pražské FAMU, kde trávil konec 60. let a zažil československou novou vlnu. Ta na něj měla obří vliv. I proto sem tak rád jezdí.

Zbyněk Vlasák

Hned po studiích se vrátil domů a začal točit své velmi kritické filmy. „Jugoslávie měla

otevřené hranice. Generál Tito, který byl pořád u moci, nebyl hloupý. Pustil pryč milion lidí a ti pak posílali své peníze zpět příbuzným,“ říká Paskaljević. „Jenže s tím milionem odešel

taky milion mozků. A to jsem si zvolil jako téma svého prvního celovečerního filmu.“ Jmenoval se *Hlídač pláže v zimním období* a režisér musel vymyslet, jak s kontroverzním tématem obědět cenzuru. „Zvolil jsem českou cestu,“ říká. „Udělal jsem z toho komedii.“ Film obdržel osobní schválení Tita (jeho manželka se prý strašně nasmála), uspěl na festivalu v Pule a zajistil Paskaljevićovi možnost točit dál.

Dalším tématem Master Class

byl tvůrčív poslední snímek *Líbánky* (6. 7. 22:00, Kongresový sál a 8. 7. 19:00 Pupp), který sleduje cestu dvou párů – jednoho albánského a jednoho srbského – pryč ze svých zemí. I tady zůstal Paskaljević věrný kritickému pohledu.

„Srbové a Albánci jsou pořád nepřátelé. Je to absurdní. Když jsem jel před třemi lety do Tirany poprvé představit své filmy, sám jsem měl předsudky. Čekal jsem, že budou všichni v krojích. Samozřejmě jsem se mylil a rozhodl se natočit první albánsko-srbskou koprodukcí,“ říká. Dlouho hledal něco, co mají oba národy společného, až našel překvapivou paralelu se svým prvním filmem. I dnes touží mladí lidé z obou zemí vycestovat pryč. Jenže když už dostanou víza, nemají dost peněz. „A především, na hranicích s Itálií i Maďarskem se k nim celníci chovají velmi hrubě. Znamo to z vlastní zkušenosti. Mám dva pasy – francouzský a srbský. Když se prokazuji prvním, pustí mě bez čekání. Když druhým, pravidelně mi prohledávají auto.“ *Líbánky* jsou k evropským zemím velmi kritické, zejména k Itálii. „Proto jsem chtěl, aby film jako první promítali v Benátkách,“ říká.

Paskaljević je výjimečný i tím, že u svých projektů vždy dodrží termíny a rozpočet. „Jedna maďarská produkce byla z tak neobvyklé věci natolik ohromena, že mi poslední den natáčení jako poděkování donesli bednu šampaňského,“ směje se Paskaljević, který preferuje menší filmy i proto, aby si nad nimi zachoval kontrolu. „Jen jednou jsem natáčel pro velké hollywoodské studio. Byla to noční můra. Pořád mě kontrolovali, nemohl jsem vůbec improvizovat. Nechal jsem na tom filmu duši,“ říká. „To už nikdy více.“ ■

PANEL

Naše stopa v cizích filmech

Milion euro na minoritní koprodukce vyčlenil letos Státní fond ČR pro podporu a rozvoj české kinematografie. Tedy na filmy, které budou z většiny zahraniční, ale budou nést tuzemskou stopu. Ve Varech se nad smyslem takových koprodukcí zamýšleli odborníci z filmových fondů Německa, Polska, Rakouska i Česka.

Zbyněk Vlasák

„Koprodukce jsou evropská specialita,“ říká Peter Zawrel z Vídeňského filmového fondu. „V Hollywoodu nic takového neznají.“ A dodal také tři hlavní okolnosti, za nichž má spolufinancování filmů z více zemí smysl. „Třeba pokud máte příběh české dívky a rakouského mladíka, co se setkájí v Berlíně. Pak jsou případy, kdy si nemůžete dovolit film zaplatit jen ze zdrojů jedné země. Zatřetí – pokud máte německo-rakouskou koprodukcii, je jednodušší film prodat do distribuce v obou zemích. Já si jen obtížně vzpomínám na poslední český snímek, který běžel v Rakousku. Myslím, že to byly *Želary*.“

ČR zatím minoritní koprodukce nijak nepodporovala. „Začínáme, učíme se, a proto jsme

ani nechtěli nastavovat od počátku striktní pravidla. Samozřejmě budeme raději, pokud bude ona česká stopa viditelná i na plátně. Když bude hrát Miroslav Táborský ve španělském filmu, benefituje náš divák i naše kina,“ říká Přemysl Šoba z českého fondu. Ke třem již zmíněným důvodům přidává ještě jeden. „Jde nám o určitou reciprocitu. Spousta zahraničních zemí už investovala do českých filmů. Chceme jim to vrátit.“

Zemí kulturně nám nejbližší je zřejmě Polsko. Tamní filmový fond podle svého zástupce Roberta Balinského takto investoval za pět let do 49 filmů celkem 12 a půl milionu euro. Čtyři z těchto snímků byly české. Aktuálně se Poláci chystají podpořit projekt *Lidice*.

O část z českého milionu eur zatím požádaly dva projekty – jeden polský a jeden slovenský. ■

DEN S...

Život mezi novináři a hvězdami

ULJANA DONÁTOVÁ se ve Varech stará o to, aby novináři měli přísun informací o festivalovém dění. Někdy však musí Uljana, která oddělení PR vede už jedenáct let, novináře od hostů festivalu naopak odhánět. Třeba když přijede taková hvězda jako Jude Law. Strávili jsme s ní jeden hektický den.

Ilona Francková

Začíná pracovat kolem deváté hodiny. „Moje pracovní nástroje jsou telefon, počítač, dobrá paměť a také nohy. Protože po schodech v Thermalu se za den nachodím docela dost,“ vypočítává Uljana.

Dneska je na programu ostře sledovaná tisková konference s Judem Lawem, začíná v jedenáct. Chvilku po desáté se přesouváme do přízemí, kde se tis-

kovky konají. „Ve čtvrt to začneme pouštět,“ informuje ochranku u vchodu. První novináři už jsou připraveni zaujmout pozice. Za bariérami se přetlačují fotografové a kameramani.

Dovnitř totiž smí jen fotografové *Festivalového deníku* a ti, kteří oficiálně pracují pro festival. „Tiskovka je hlavně pro písčící novináře, fotografové mají příležitost u fotostěny nebo na červeném koberci,“ vysvětluje Uljana, proč je tak přísná. „Taky nechceme, aby mu blýskali do obličeje,“

říká nekompromisně a přitom sleduje, kteří novináři si kam sedají. Všechny české zná jménem, přehled má i o zahraničních. Ví, že v první řadě sedí Damon Wise z britského časopisu *Empire* a také ví, že se bude Judea Lawa chytit na něco zeptat.

Do zahájení konference zbývá dvacet minut, ale sál už je plný. Za zábrany se tlačí desítky novinářů, kteří se už do sálu nevešli, a Uljana Donátová slušně, ale rázně odpovídá na jejich brblání. Ještě dořeší pár detailů s Veronikou Bednářovou, šéfredaktorkou *Festivalového deníku*, která dnešní tiskovku moderuje. A už dostává zprávu, že auta vyrazila z Puppů do Thermalu. Přesně v 10:59 vystupuje Jude Law z vozu a hned zamíří k fanouškům, kteří nadšeně křičí jeho jméno a natahují k němu notýsky. Ještě focení u festivalové stěny, trocha křiku fotografů a už Uljana Juda odvádí do konferenční místnosti.

Je 11:07 a Veronika Bednářová zahajuje tiskovou konferenci. Koordinátorka PR spíš než hvězdu pozoruje sál. Diriguje dívky s mikrofony směrem k těm žurnalistům, kteří se přihlásili o otázku, neustále kontroluje čas. V 11:31 dostává telefonický pokyn, že už je čas jen na poslední otázku. V 11:36 Jude Law v doprovodu ochranky opouští zadním východem konferenční sál, nastupuje do auta, mává a odjíždí.

„Dobry to bylo,“ vydechne spokojeně Uljana.

Jude Law tančí, jak Uljana píská.

„Zdalo se mi, že byl v dobré náladě a klidně by odpovídal dál, ale nedalo se nic dělat. Přišel pokyn od manažerky, že máme posledních pět minut,“ vysvětluje mi, proč musela tiskovku ukončit. „Pro nás je důležité nejen to, aby tady byly spokojené hvězdy, ale dobrý pocit musejí mít i jejich týmy,“ říká Uljana.

Manažeři a tiskoví agenti hvězd mají s festivalem předem přesně domluveno, zda se budou

poskytovat rozhovory, jak dlouho potrvá tiskovka nebo jestli „dají“ červený koberec. A na Uljaně pak je, aby vše proběhlo, jak má.

„Předem je domluveno i to, kolik zastávek na krátké rozhovory na červeném koberci bude,“ upozorňuje.

„Když jsme před deseti lety začínali, tak jsme ani pořádně nevěděli, jak takový koberec vypadá,“ směje se Uljana. A tak stu-

dovala záběry z premiér v jiných zemích a vyptávala se kolegů, kteří navštívili Zlaté glóby nebo festival v Cannes.

Tiskovka s hvězdou proběhla dobře. A hned ve tři hodiny se konala další, k soutěžnímu filmu *3 sezóny v pekle*, kterou Uljana moderovala. Večer musí mimo jiné dohlédnout na hladký průběh červeného koberce. Její „směna“ končí v jedenáct večer. A zítra nanovo. ■

Šéfka festivalového PR Uljana Donátová. Jako vždy v plném nasazení.

Rozhodněte s námi, jakou cestou se vydá naše energie.

Přijďte se podívat na výstavu fotografií z míst, kde pomáháme.

V Karlových Varech od 2. 7. do 10. 7. v Zeyerově ulici.

Vyberte společně s námi projekt, který v příštím roce podpoříme, a vyhrajte víkendový pobyt v lázních pro dvě osoby.

Více informací naleznete na www.cezregionum.cz

Jsme s vámi.

PROGRAM NA ZÍTŘEK TOMORROW'S PROGRAM

9:00

Velký sál 611

A Single Man / Single Man

Režie: Tom Ford
USA, 2009, 101 min.

Los Angeles v roce 1962. Kubánská krize vrcholí, stárnoucí britský vysokoškolský učitel George Falconer však cítí jen smutek nad smrtí svého dlouholetého partnera Jima. Se zoufalstvím i ironií si klade otázku, jestli má jeho život ještě nějaký smysl.

Los Angeles, 1962. The Cuban missile crisis is at its height, but British college professor George Falconer is focused solely on his sorrow over the recent death of his long-term partner Jim. George continually asks the question, both desperate and ironic, whether his life still makes any sense.

9:30

Malý sál 622

Oil City Confidential / Oil City Confidential

Režie: Julien Temple
United Kingdom, 2009, 106 min.

Dokument o britské rockové kapele 70. let minulého století Dr. Feelgood je originálním pohledem na sociální a kulturní prostředí tehdejší doby. Jedná se o kombinaci archivních materiálů s aktuálními vzpomínkami aktérů.

A documentary about 1970s British rock band Dr. Feelgood as an original take on the social and cultural environment of the

time. The film contains archive footage and reminiscences from the main players in an energetic piece.

10:00

Divadlo Husovka 6H1

Beyond Ipanema / Začalo to Ipanemou

Režie: Guto Barra
USA, 2010, 87 min.

Příběh brazilské hudby a jejího úspěchu od nástupu bossanova a samby až po dnešek. Pronikavá sonda do latinskoamerického myšlení i moderní historie.

The story of Brazilian music and its huge influence, from early bossa nova and the samba to modern-day genres. An incisive probe into Latin-American thinking and modern history.

10:00

Espace Dorleans 6E1

Matka Teresa od kotów / Matka Tereza od koček

Režie: Paweł Sala
Poland, 2010, 95 min.

Film je volnou rekonstrukcí skutečné události, která před léty otřásla Polskem. Ve zpětně odvještěném ději autor pátrá po pohnutkách zvrhlého zločinu. Kdy a jak vzniklo iracionální zlo?

The film is a loose reconstruction of actual events which shook Poland some years ago. Told in flashback, the film searches

for the motives for such a twisted crime. How and why did this irrational evil germinate?

10:00

Kino Čas 6C2

Hodinu neviš / Hodinu neviš

Režie: Dan Svátek
Czech Republic, Slovak Republic, 2009, 95 min.

Nikdo v okresní nemocnici netuší, že navenek obětavý, inteligentní sanitář Hynek Michánek se nechal oslnit mocí nad lidskými životy a tajně zabíjí pacienty. Režisér Dan Svátek natočil svůj třetí celovečerní projekt na podnět případu tzv. heparinového vraha.

No-one in the local hospital suspects that the outwardly devoted, intelligent orderly Hynek Michánek has become addicted to the power he has over human lives and is secretly doing away with the patients.... In this, his third feature film, director Dan Svátek was inspired by the case of the "heparin murderer".

10:00

Kino Drahomíra 6K1

Die Standesbeamtin / Oddáš nás?

Režie: Micha Lewinsky
Switzerland, 2009, 92 min.

Ve filmu plném vtipných variací několika gagů, výrazných vedlejších postav

a výpadů proti provinční malosti vypráví scenárista a režisér Micha Lewinsky o maloměstské úřednici a zmatku, který v jejím životě nastane, když se na scéně zničehonic objeví přítel z mládí.

Sophomore feature by scripter-director Micha Lewinsky centers on a small-town bureaucrat whose life is thrown for a loop when an old boyfriend pops up from her past. Full of running jokes, colorful supports and jabs at provincial Swiss mores.

10:30

Lázně III 6L1

Lost Persons Area / Území ztracených lidí

Režie: Caroline Strubbe
Belgium, Netherlands, Hungary, 2009, 109 min.

Subtilní drama o neklidném hledání štěstí, zasazené do industriální země nikoho mezi sloupy vysokého napětí. Intimní, tajuplná kronika mezilidských vztahů, a těch rodinných zvlášť.

Subtle drama on restless people's search for happiness, set in an industrial no-man's land, between tall electricity pylons. An intimate and mysterious chronicle of relations in general and family relations in particular.

10:30

Pupp 6P1

Paha perhe / Špatná rodina

Režie: Aleks Salmenperä
Finland, 2010, 92 min.

Mikael je autoritativní otec. Po smrti první manželky přichází k jeho druhé manželce a dvěma synům již dospělá dcera Tilda. Ta navazuje intimní vztah se svým nově objeveným bratrem.

Mikael is an authoritative father. After the death of his first wife, his adult daughter Tilda comes to stay with his second wife and their two sons. The young woman soon enters into an intimate relationship with one of her newfound brothers.

11:00

Karlovarské městské divadlo 6D1

Les amours imaginaires / Imaginární lásky

Režie: Xavier Dolan
Canada, 2010, 97 min.

Film o paradoxech lásky i lidské osamělosti vypráví příběh svérázného milostného trojúhelníku mezi přáteli Francisem (hraje jej sám režisér) a Monikou a jejich novým objevem Nicolasem, mladíkem obdařeným antickou krásou.

An enchanting film Heartbeats was one of this year's audience hits at Cannes in the section Un certain regard. A study of the paradoxes of love and human loneliness, the film tells the story of an unusual love triangle between three friends, Francis (played by the director himself), Marie, and their new acquaintance, a classical Greek beauty called Nicolas.

11:30

Velký sál 612

Black Narcissus / Černý narcis

Režie: Emeric Pressburger, Michael Powell
United Kingdom, 1947, 102 min.

Dvěma Oscary oceněné psychologické drama s intenzivním erotickým napětím vypráví o skupině anglikánských jeptisek, jejichž snaha přebudovat v odlehleém koutě Himálaje bývalý harém na ošetřovnu a školu naráží na smyslnou atmosféru tajemstvím opředeného místa.

Awarded two Oscars, this psychological drama with an intense erotic charge tells the story of a group of English nuns whose efforts to transform a former harem into a hospital and school high in the Himalayas come up against the sensuous atmosphere of a world shrouded in mystery.

12:30

Kino Čas 6C4

Des hommes et des dieux / O bozích a lidech

Režie: Xavier Beauvois
France, 2010, 120 min.

Skupinka francouzských mnichů pomáhá na severu Afriky místním obyvatelům, aniž by se zabývala jejich odlišnou vírou. Násilí v regionu však vnese nejistotu a rozpory také do klidného klášterního života.

A group of French monks helps the local inhabitants of their North African home regardless of their divergent beliefs. But violence in the region brings misgivings and dissension even into their tranquil monastic life.

12:30

Kinosál B 652

Drnovické catenaccio aneb Cesta do pravěku ekonomické transformace / Drnovické catenaccio aneb Cesta do pravěku ekonomické transformace

Režie: Radim Procházka
Czech Republic, 2010, 57 min.

Na případu podivuhodného vzestupu vesnického klubu Drnovice mezi fotbalovou elitou a proniknutí místního fotbalového bossa do podnikatelské extraligy poukazuje autor v ironicky investigativním duchu na zločinecké způsoby, jakými se tehdy podobní „podnikatelé“ dostávali k moci a penězům.

Set against the backdrop of the remarkable rise of the Drnovice village club among the soccer elite and the penetration of local soccer boss into the entrepreneurial first league, documentarist Radim Procházka employs an ironically investigative spirit to highlight the criminal methods used by similar "entrepreneurs" of the time to attain power and money.

12:30

Malý sál 625

Lištičky / Lištičky

Režie: Mira Fomay
Czech Republic, Slovak Republic, Ireland, 2009, 83 min.

Citově nevyrovnaná Alžběta pracuje v Dublinu jako au pair a zoufale touží vytvořit si daleko od rodného Slovenska nový domov. Její starší sestra Tina, která se bezproblémově asimilovala díky snoubenci Stevovi, se jí mamě snaží pomoci. Aby Alžběta mohla začít žít svůj život sama za sebe, musí se sestry společně postavit dávné temné události

Emotionally unstable Alžběta works in Dublin as an au pair and desperately longs to create a new home for herself far away from her native Slovakia. Her older sister Tina, who assimilated effortlessly thanks to her fiancé Steve, tries in vain to help her. But for Alžběta to start living her own life, the sisters must together stand up to a secret event from their past...

13:00

Divadlo Husovka 6H2

Bohemia docta aneb Labyrint světa a luthauz srdce (Božská komedie) / Bohemia docta aneb Labyrint světa a luthauz srdce (Božská komedie)

Režie: Karel Vachek
Czech Republic, 2000, 254 min.

Svrážná výpověď o stavu českého ducha na přelomu tisíciletí, v níž se prolínají humanistické tradice, stíny totalitní minulosti i leckdy bizarní projevy nonkonformního myšlení.

An idiosyncratic testimony of the condition of the Czech spirit at the turn of the millennium, presenting a melting pot of humanistic tradition, shades of the totalitarian past and, on occasion, bizarre expressions of nonconformist thinking.

13:00

Espace Dorleans 6E2

Chiz-haie hast keh nemidani / Jsou věci, které neviš

Režie: Fardin Saheb Zamani
Iran, 2010, 92 min.

Noční taxikář Ali Mosaffa jezdí „špinavými ulicemi“ Teheránu a v rámci své práce se střetává s nejrůznějšími lidmi. Důležitou roli mezi jeho zákazníky začne hrát krásná, osamělá Leila...

Late-shift taxi driver Ali Mosaffa works the "mean streets" of Tehran and in the process he meets a wide variety of people. The lovely, lonely Leila starts to play an important role among his customers...

pokračování na straně 9 ➡

TODAY TUESDAY / DNES ÚTERÝ 6. 7.

10:30 Pupp – 5P1
COPIE CONFORME / VĚRNÁ KOPIE (Abbas Kiarostami, 106 min) – OE
14:00 Karlovarské městské divadlo – 5D2
LA VÉRITÉ / PRAVDA (Henri-Georges Clouzot, 127 min) – TA
17:00 Karlovarské městské divadlo – 5D3
IL BIDONE / PODVODNÍK (Federico Fellini, 112 min) – TA
18:30 Thermal, Malý sál – 527
E.N.V.I.E. / T.O.U.H.A. (Joséphine Flasseur, 55 min) – FI
22:00 Karlovarské městské divadlo – 5D5
THE ILLUSIONIST / ILUZIONISTA (Sylvain Chomet, 85 min) – H

TOMORROW WEDNESDAY / ZÍTRA STŘEDA 7. 7.

12:30 Kino Čas – 6C4
DES HOMMES ET DES DIEUX / O BOŽÍCH A LIDECH (Xavier Beauvois, 120 min) – OE
13:00 Thermal, Kongresový sál – 634
ELÈVE LIBRE / SOUKROMÉ HODINY (Joachim Lafosse, 100 min) – FB
15:00 Thermal, Kinosál B – 653
JOHN BOORMAN, A PORTRAIT / JOHN BOORMAN, PORTRÉT (Philippe Pilard, 52 min) – MC
15:00 Thermal, Kinosál B – 653
MICHEL CIMENT, LE CINÉMA EN PARTAGE / MICHEL CIMENT, UMĚNÍ VNÍMAT FILM (Simone Lainé, 52 min) – MC
16:00 Kino Drahomíra – 6K3
LE HÉRISON / JEŽEK (Mona Achache, 98 min) – CC
16:30 Richmond – 6R3
COPIE CONFORME / VĚRNÁ KOPIE (Abbas Kiarostami, 106 min) – OE
17:00 Thermal, Velký sál – 615
HITLER À HOLLYWOOD / HITLER V HOLLYWOODU (Frédéric Sojcher, 85 min) – C
19:00 Richmond – 6R4
BENA (Niv Klainer, 86 min) – AV
19:30 Lázně III – 6L4
CALVAIRE / KALVÁRIE (Fabrice du Welz, 94 min) – FB
22:00 Espace Dorleans – 6E5
E.N.V.I.E. / T.O.U.H.A. (Joséphine Flasseur, 55 min) – FI
22:00 Pupp – 6P7
SOUND OF NOISE / ZVUK HLUKU (Ola Simonsson, Johannes Stjärne Nilsson, 102 min) – OE

uniFrance

► pokračování ze strany 9

utajované pravdě o evropském filmu. Mystifikační dokumentární thriller odhaluje ne-
tušený komplot Hollywoodu proti evropské kinematografii.

A bio-doc about Micheline Presle changes into a thrilling investigation of the long hidden truth about European cinema. This mockumentary thriller uncovers Hollywood's unsuspected plot against the European motion picture industry.

18:30

Kino Čas 6C6

Vdvojom / Spolu

Režie: Pavel Kostomarov
Russia, Switzerland, 2010, 52 min.

Ludmila a Vladimír spolu žijí a pracují již dlouhá desetiletí. Malý domeček stranou od okolního světa zcela zaplnili svými kresbami a dřevěnými sochami inspirovanými keltským uměním.

Lyudmila and Vladimir have lived and worked together for decades. Set apart from the surrounding world, their small house is filled with their drawings and wooden sculptures inspired by Celtic art.

18:30

Malý sál 627

Orion / Orion

Režie: Zamani Esmati
Iran, 2010, 78 min.

Studentka Elham začala chodit s Amirem, ale její milenec se s ní nehodlá oženit. Když vyjde veřejně najevo, že dívka už není panna, skončí ona i její bývalý přítel před soudem. Amir se pod tlakem rychle začne měnit z chápavého přítele v pragmatika. Situaci nešťastné Elham může její otec podle tradice řešit jen jediným způsobem.

Student Elham loses her virginity to Amir but he doesn't intend to marry her. When it comes out that the girl is no longer a virgin, she and her ex-boyfriend end up

in court. Under such pressure, Amir quickly changes from an understanding friend into a pragmatist. According to tradition, there is only one way Elham's father can solve her unfortunate situation

19:00

Divadlo Husovka 6H4

Zew wolności / Rytmus svobody

Režie: Leszek Gnoiński, Wojciech Ślota
Poland, 2010, 75 min.

Dokument s podtitulem Jak svrhnout totalitní režim pomocí domácího zesilovače ukazuje, jak v Polsku posilovala rocková hudba pocit nezávislosti od 60. let až k pádu komunistického režimu.

This documentary with its subtitle How to Bring Down a Totalitarian Regime with the Aid of a Home-made Amplifier demonstrates the way in which rock music in Poland bolstered the country's sense of independence from the 1960s all the way to the fall of the communist regime.

19:00

Espace Dorleans 6E4

Submarino / Submarino

Režie: Thomas Vinterberg
Denmark, 2010, 110 min.

Nick a jeho mladší bratr. V dětství je rozdělila tragédie, kterou si kladou za vinu. V dospělosti se z nich staly ztracené duše: první přežívá díky posilovně a pivu a stará se o outsidersy kolem sebe, druhý dělí svůj čas mezi malého synka a drogy.

Thomas Vinterberg's latest drama focuses on Nick and his younger brother. In childhood they were separated by a tragedy that still shrouds them in guilt. As adults they have become lost souls: the older survives through weightlifting, beer drinking, and by taking care of the outsiders around him. The younger divides his time between his little boy and drugs.

19:00

Kino Drahomíra 6K4

Familia / Familia

Režie: Alberto Herskovits, Mikael Wiström
Sweden, 2010, 82 min.

Hlavními postavami snímku jsou členové chudé peruánské rodiny. Ve snaze zajistit svým blízkým lepší budoucnost se pětapaťdesátiletá matka Naty vydává do Španělska za práci hotelové pokojské.

The movie's main characters are members of a poor Peruvian family. In an effort to ensure a better future for them all, 55-year-old mother Naty heads to Spain to work as a hotel maid.

19:00

Kongresový sál 636

Life During Wartime / Život za časů války

Režie: Todd Solondz
USA, 2009, 96 min.

Tři sestry a jejich nejbližší. Co se může na první pohled jevit jako červená knihovna,

získává nádech nekldu, smutku i černého humoru.

Three sisters and their loved ones. What might at first glance look like a lurid love tale soon takes on hints of anxiety, gloom, and black humor.

19:00

Richmond 6R4

Bena / Bena

Režie: Niv Klainer
Israel, France, 2009, 86 min.

Zdravotník Amos žije se svým mentálně postiženým synem Yurikem. Při jednom ze svých zásahů se setkává s imigrantkou Benou, kterou se rozhodne ukrýt u sebe doma. Intimní vztahové drama s citem a vážností vykresluje mentální postižení Yurika i nesnadný vztah jeho otce s Benou.

Middle-aged health worker Amos lives with his mentally-disabled son Yurik. While visiting a patient, he meets illegal immigrant Bena and offers her refuge in his home. This intimate drama depicts Yurik's situation with dignity while sensitively investigating Amos's difficult relationship with immigrant Bena.

19:30

Karlovarské městské divadlo 6D4

Kuklalar / Panáci

Režie: Chingiz Rasulzade
Azerbaijan, 2010, 85 min.

Sovětský svaz, Baku, rok 1989. Rozpad impéria se blíží. Skupina mladíků pracuje v převlecích za nejružnější postavky, se kterými se kolemdoucí nechávají fotografovat. Chlapci nosí masku nejen v práci, ale i doma a ve společnosti. Není divu, že se snaží všech masek zbavit a najít svoji vlastní tvář.

The Soviet Union, Baku, 1989. The breakup of the empire is imminent. A group of young men work while disguised as various characters, allowing passersby to photograph them. The guys wear the masks not only at work, but also at home and in company. It's no wonder that they try to get rid of all the masks and find their own actual face.

19:30

Lázně III 6L4

Calvaire / Kalvárie

Režie: Fabrice du Welz
Belgium, France, Luxembourg, 2004, 94 min.

V tomto temném hororu plném překvapení se hrdinovi rozbije auto, a tak se ocitne v odlehklém penzionu uprostřed lesů. Čeká ho prapodivná křížová cesta a divákům začne brzy docházet, proč svérázný majitel hostince v posledních letech neubytoval mnoho hostů.

In this dark and surprising horror film a man's car breaks down and he ends up in a remote inn in the woods. What lies in store for him is a bewildering Way of the Cross, for we soon begin to see why the peculiar innkeeper has not had many guests in recent years.

19:30

Pupp 6P6

Howl / Kvílení

Režie: Jeffrey Friedman, Rob Epstein
USA, 2010, 90 min.

Příběh Allena Ginsberga a jeho Kvílení, které bylo hnáno před soud, je vyprávěn ve třech samostatných liniích. Výpovědi básníka se střídají s výjevem ze soudní síně a s animovanými sekvencemi, jež doprovázejí samotnou báseň.

The story of Allen Ginsberg and his poetry collection Howl, which was put on trial, is told via three independent plotlines. The

words of the poet intermingle with courtroom scenes and animated sequences illustrating the poem itself.

20:00

Velký sál 617

Ao ge / Diago

Režie: Chi Zhang
China, 2010, 89 min.

Film natočený u příležitosti desátého výročí předání portugalské kolonie Macao pod správu Číny se vrací do roku 1999 a prostřednictvím osobní pouti titulního hrdiny s portugalsko-macajskými kořeny otevírá téma hledání identity jednotlivce i celé společnosti na prahu nejisté postkoloniální existence.

Shot on the occasion of the 10th anniversary of the transfer of the Portuguese colony of Macau to Chinese administration. It's 1999 and the title character is on a personal pilgrimage to discover his Portuguese-Macanese roots, thereby opening up the theme of the individual's (and an entire society's) search for identity on the threshold of an uncertain postcolonial existence.

21:30

Kino Čas 6C8

Dvojka / Dvojka

Režie: Jaroslav Fuit
Czech Republic, 2009, 90 min.

Po pěti letech se vztah Veroniky a Michala ocitá na křižovatce. Pomůže jim společná dovolená ve Skandinávii oživit a upevnit vztah, anebo se stane konečným potvrzením faktu, že je nečeká společná budoucnost?

After five years together, Veronika and Michal find themselves at a crossroads. Will a holiday in Scandinavia help them to revive and strengthen their relationship, or will it ultimately confirm the fact that they no longer have a future together?

21:30

Malý sál 628

La isla interior / Vnitřní ostrov

Režie: Dunia Ayaso, Félix Sabroso
Spain, 2009, 93 min.

Příběh tří sourozenců, kteří se každý po svém snaží bojovat se svým dědičným prokletím: schizofrenií. Genetické zatížení po otci, jež vládne svým životem, je navíc umocněno přísnou a mravoučnou výchovou matky.

The story of three siblings who try, each in his or her own way, to fight off the curse they have inherited: schizophrenia. Their father's genetic legacy, which they have schlepped around their entire lives, is exacerbated by the strict and moralistic upbringing they received from their mother.

22:00

Espace Dorleans 6E5

E.N.V.I.E / T.O.U.H.A

Režie: Joséphine Flasseur
France, 2009, 55 min.

Mladík Orso je závislý na hudbě zpěváka Bleezarda. Když se Orso dozví o jeho smrti, ztrácí důvod k životu a pokusí se o sebevraždu. Netuší, že škvírou ve zdi ho pozoruje sousedka Samantha, která přivola pomoc a zachraňuje mu život.

Young Orso is addicted to the music of Joe Bleezard. When Orso finds out that the singer is dead, he loses the will to live and tries to commit suicide. But he doesn't know that his neighbor Samantha is watching him through a chink in the wall; she calls an ambulance and saves his life.

22:00

Karlovarské městské divadlo 6D5

Mavro livadi / Černé pole

Režie: Vardis Marinakis
Greece, 2009, 104 min.

Vizuálně podmanivý celovečerní debut se odehrává v Recku v roce 1654. K ženskému klášteru na útesu hory přijíždí těžce zraněný janičár. Raněný je ošetřován i sestrou Anthi, která se do něj zamiluje.

This visually captivating feature debut takes place in Greece in 1654. A seriously

wounded Janissary arrives at a cloister situated on a cliff. Sister Anthi tends the wounded soldier and eventually falls in love with him.

22:00

Kino Drahomíra 6K5

Medalia de onoare / Čestná medaile

Režie: Calin Peter Netzer
Romania, Germany, 2009, 105 min.

Duchaplná reflexe neduhů rumunské postkomunistické společnosti. Důchodce Ion obdržel vyznamenání za hrdinství prokázané ve druhé světové válce, na něž si však jen stěží dokáže vzpomenout.

A riff on Romania's post-Ceausescu woes as a pensioner receives a decoration for a WWII act of heroism he hardly remembers.

22:00

Kongresový sál 638

R / R

Režie: Michael Noer, Tobias Lindholm
Denmark, 2010, 90 min.

Drsné drama natáčené v prostředí skutečné věznice a oproštěné od všech klíšé, která se obvykle ve filmech „za mřížemi“ objevují. Spolu s hlavními hrdinou, z něhož je rázem pouhé písmeno, pouhý další bezejmenný obyvatel cely nesoucí stopy pobytu dlouhé řady předchozích uvězněných, se divák stává zajatcem světa s přísnými pravidly a pevně stanovenou hierarchií.

Devoid of the clichés generally employed in films about life behind bars, this hard-bitten drama was shot in an actual prison. Like the protagonist, who suddenly becomes a mere letter, just another nameless inhabitant of a cell bearing traces of the lives of a long line of former inmates, the viewer becomes a captive of a world of strict rules and a rigidly set hierarchy.

22:00

Pupp 6P7

Sound of Noise / Zvuk hluku

Režie: Johannes Stjärne Nilsson, Ola Simonsson
France, Sweden, Denmark, 2010, 102 min.

Hrdina originální švédské hudební komedie se sice jmenuje Amadeus, ale hudbu bytostně nesnáší. Nyní je však na stopě hudebním teroristům, kteří si jako hudební nástroj zvolili město, v němž žijí.

The hero of this original Swedish music comedy might go by the name Amadeus, but he can't stand music all the same. Now he's on the trail of a gang of musical terrorists who have chosen their home city as their orchestra.

22:30

Velký sál 61B

The Company Men / Manažeri

Režie: John Wells
USA, 2010, 108 min.

Civilně rozehrané psychologické drama vypráví o dopadech globální hospodářské krize na životy tří vedoucích úředníků velké korporace různého věku, kteří jsou vlastně docela obyčejní.

This straightforward psychological drama focuses on three men of differing ages (executives of a large corporation who are actually rather ordinary people) after they are impacted by the global economic crisis.

23:59

Malý sál 629

Long Weekend / Prodloužený víkend

Režie: Colin Eggleston
Australia, 1978, 95 min.

Manželský pár během výletu do divočiny zažívá krizi vztahu, ale také bizarní události, které vypadají, jako by jim příroda na každý odhozený odpaděk odpovídala stejnou mincí.

During a trip to the outback, a married couple undergoes a marital crisis, but also experiences bizarre events in which nature seems to be paying them back in kind for every bit of littered trash.

Autentická česká a asijská kuchyně.
Unikátní lázně v bývalé renesanční kapli.
Originální koktejly v moderním baru.
Nezapomenutelné oslavy, bankety, svatby.
Nejpříjemnější personál v Praze.

Víc než jen luxusní postele.

U nás si to odsedíte

Čtyři z pěti ortopedů doporučují posezení ve Velkém sále nebo v Kině Čas.

Filmový festival je intenzivní trénink sedacích svalů. Návštěvník festivalu stráví až deset hodin denně na sedačkách v promítacích sálech. Proto naše redakce za pomoci předních ergonomů, ortopedů, osteopatů, chiropraktiků a kritiků nábytku připravila vyčerpávající analýzu karlovarského sezení.

Jaroslav Švelch Jakub Anděl

Velký sál

Foto: Jan Handrejch (12x)

Pohodlí ★★★★★
Místo na nohy ★★★★★
Výhled ★★★★★
Riziko usnutí: CHRRRRR
(nejvyšší možné)

Velký sál je chloubou festivalu a zdejší sedačky jako by říkaly: „Pojď a zaboj se do našeho rudého plyše! Jsme tu jen pro tebe!“ Milé detaily jako čísla sedadel vyšívaná zlatou nití ještě stupňují pocit luxusu, který ocení i vaše páteř. Komfort ovšem uspává, a tak po projekci občas narazíte na mžourající zombies, kteří se ptají, „jak to teda dopadlo“. Pokud jste dostali lístek do jedenácté řady, stali jste se obětí podvodu. Tato řada je po dobu festivalu odmontovaná kvůli pohodlí řady 12.

Malý sál

Pohodlí ★★★★★
Místo na nohy ★★★★★
Výhled ★★★★★
Riziko usnutí: CHR (nízké)

Na milovníky retro designu v Malém sále čekají úchvatně obskurní chemlonové sedačky v neuvěřitelně „out“ oranžové barvě. Pro pamětníky starého Velkého sálu před rekonstrukcí nic nového, ovšem kdo je zvyklý na výše zmíněná červená křesla, zůstane v Malém sále nevzrušen. Rozložení socialistického designu naštěstí vždy zabrali dvakrát tolik prostoru, než bylo nezbytné, a tak i tady výtečně uvidíte. Nízká opěrka, dlouhající vás do půli zad, vám nedá spát.

Kongresový sál

Pohodlí ★★★★★
Místo na nohy ★★★★★
Výhled ★★★★★
Riziko usnutí: CHRRR (průměrné)

Kongresová židlička – verze 2010, původní model z let hlubokého komunismu ve zcela nové kůži. Doslova. Šířka sálu však deformuje divákům v okrajovém sektoru pohled na plátno do úhlu, kde už je možné splést si Jiřího Bartoška s Kukym. Rozlišovací schopnosti ještě klesnou, pokud se váš mozek podchládí vlivem silné klimatizace.

Kino Čas

Pohodlí ★★★★★
Místo na nohy ★★★★★
Výhled ★★★★★
Riziko usnutí: CHRRRR
(spíš vysoké)

Kino s velkým Č. Nenabízí okázalý luxus Velkého sálu, ale nahrazuje ho domáckou útulností. Kombinace šmolkové modři s dřevem lahodí oku, a když se setmí, fluorescentní vodící čáry s čísly řad navedou vrávorající opozdilce k sedadlům. Čas je oblíbenou destinací milovníků půlnočních filmů a vzhledem k nadýchanosti polstrovaní řada z nich usíná i při akčních scénách.

Divadlo – přízemí a balkón

Pohodlí ★★★★★
Místo na nohy ★★★★★
Výhled ★★★★★
Riziko usnutí: CHRRR

„Malého Národního“ si karlovarští patřičně cení, rovněž posezení v rudém sametu v přízemí divadla patří na cestě napříč sály k těm lepším zážitkům. Naši předkové ale v historické budově počítali s poněkud kratšíma nohama, i v dalších rozměrech se řídili útlejšími mírami chudobné doby. Co ale upřeli tělu, nahradili vašim zrakům. Titulky vám neuniknou.

Divadlo – galerie

Pohodlí ★★★★★
Místo na nohy ★★★★★
Výhled ★★★★★
Riziko usnutí: nehrozí

Městské divadlo je sice nádherným stánkem umění, ale stavitelé si zjevně neuvědomili, že součástí kulturního zážitku nemusí být bolavá kostrč. Prkna pohodlná znamenají svět, ale nikoli pohodlí pro vaše pozadí. Na druhou stranu tu určitě neusnete. A kdyby se to stalo, probudí vás mohutný výstřel. To nebylo ve filmu – to jen váš soused sklapl pryčnu.

Pupp

Pohodlí ★★★★★
Místo na nohy ★★★★★
Výhled ★★★★★
Riziko usnutí: CHRR
(spíš nízké)

Židle v historizujícím designu jsou poněkud hustě seřazeny na parketu bez elevace. Občasný nedostatek výhledu na plátno je však částečně kompenzován výhledem na výzdobu překrásného slavnostního sálu. Zadnice menších a středních velikostí potěší kvalitní čalounění, doporučujeme ale prostřídat sál Pupp s jiným, který prospěje i vašim delším nohám. Ze stejného důvodu litujeme také ty, kdo přijdou pozdě a budou se úzkou uličkou tlačít k posledním volným místům.

Espace Dorleans

Pohodlí ★★★★★
Místo na nohy ★★★★★
Výhled ★★★★★
Riziko usnutí: CHRR

V putovním skládacím kině se člověk cítí jak v nábytku INGMAR od firmy IKEA. Funkčnost nade vše. Sedačky překvapují solidní oporou zad a umístění na stupnici měkkosti také nepatří k nehorším. Povídací o zápachu gumy už neplatí, horko ovšem bývá pravidlem. Šířka sedaček nepřeje plnoštíhlým. Opěrky na ruce sdílejí dva spolusedící, takže je stěží používá někdo jiný než partnerské dvojice. Vevnitř je sál každopádně pohodlnější, než by se ze zvenku mohlo zdát.

Kino Drahomíra

Pohodlí ★★★★★
Místo na nohy ★★★★★
Výhled ★★★★★
Riziko usnutí: CHRRRRR

„Letecká“ sedadla v uklidňující modré barvě disponují sklápecím stolečkem, který ulehčí vašim rukám, obtěžkaným nápoji či zavazadly. Otrlejší povahy na něj odkládají i dolní končetiny. Nohám ale poslouží i luxusní naddimenzovaný prostor v dolní polovině sedacího segmentu. Bezproblémový výhled částečně snižuje vysoké riziko usnutí.

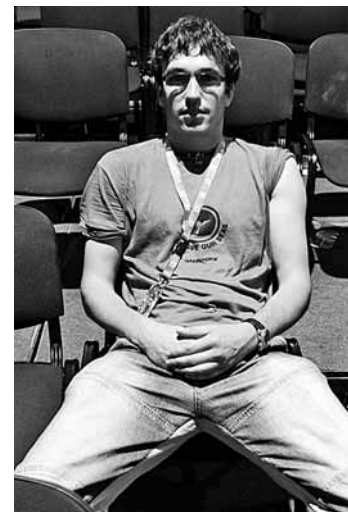
Lázně III

Pohodlí ★★★★★
Místo na nohy ★★★★★
Výhled ★★★★★
Riziko usnutí: CHR

Tyhle dva sály prostě nebyly zamýšleny jako kinosály. V tu chvíli přichází na řadu nutné zlo kongresových židlí. Všichni je známe, všichni jsme si na nich odseděli svoje a všichni máme své taktiky, jak se na nich zkroutit tak, aby nám byly pohodlné. Hlavu si ale opřít prostě nedokážeme. Ze dvou sálů, kde je najdete, má Divadlo Husovka výhodu stupňovitěho hlediště – na druhou stranu tam bývá dusno.

Husovka

Pohodlí ★★★★★
Místo na nohy ★★★★★
Výhled ★★★★★
Riziko usnutí: CHR

Richmond

Pohodlí ★★★★★
Místo na nohy ★★★★★
Výhled ★★★★★
Riziko usnutí: CHR

Zdejší varianta židlí se snaží spartánský design kompenzovat postbiedermeierovským dekorem v barvě prababiččiny vybledlé tapety. Nemí to typ židle, na které byste dobrovolně trávili víc než půl hodiny, ale větší rozestupy mezi řadami jsou příznivou zprávou pro čahouny. Zajišťuje se tak solidní výhled i při nulovém sklonu podlahy. ■

LIDÉ, JDĚTE!

Iva Přivřelová

Single Man

Krásně smutný
Colin Firth

Drama jednoho osudového dne *Single Man* natočil jako svůj režisérský debut **módní návrhář** Tom Ford – a na filmu to je vidět. Je až opulentně **krásný** a melodramaticky vyhraněný, ovšem přesně tak vnímá svět jeho hrdina a Ford nás svým **vizuálně bohatým** expresivním stylem dostane až do jeho nitra.

Uzavřený profesor, Brit usazený v USA, které zrovna prožívá kubánskou krizi, v sobě už několik měsíců dusí bolest z tragické smrti svého milence. Teprve v den, kdy se rozhodne s ní i vším ostatním skoncovat, opět dokáže pořádně vnímat lidi kolem sebe.

Silný a emotivní příběh doprovází **vynikající výkon** Colina Firtha, oceněný na festivalu v Benátkách a cenou BAFTA. ■

Jaroslav Švelch

Prodloužený víkend

Tipy na dovolenou
v buši a na pláži

Vezměte s sebou manželku, která vás požádala o rozvod, čtyři flašky whisky, nový stan z Hudy, mobilní ledničku a džíp, který vám závidějí sousedi. Nezapomeňte na harpunu a pušku, ať dáte zvěři co proto. Na cestu se ptejte ožralů v motelech. Drama vás nemine a třeba vás i **pokouše vačice!**

Ze všech filmů v letošní půlnoční sekci je *Prodloužený víkend* jediný, který můžete brát úplně vážně. Bez velkých gest a efektů, pomocí chytrých střihů, zvukových efektů a **šílené hudby** vás dokáže přesvědčit, že **fauna a flóra** jsou pořádně našťavané. Že dnes v noci přijde **ekoteror**. ■

Zbyněk Vlasák

O bozích a lidech

Film oceněný Velkou
cenou v Cannes

Alžírsko, sever Afriky, rok 1996, sedm cisterciáckých mnichů je uneseno a zavražděno. Světové veřejné mínění se bouří. Mluví se **o terorismu, zvěrstvu...**

Teprve loni se ukázalo, že se křesťanství duchovní stali obětmi omylu alžírské armády, která, aby se zbavila odpovědnosti, vše narařila jako akci radikálů. Právě tato událost inspirovala Xaviera Beauvoise k zneklidňujícímu filmu, který sleduje posledních **několik měsíců života v klášteře uprostřed arabských končin**.

Vyniká třeba tím, jak demytizuje obraz mnichů jako jednolitého společenství – tihle se liší nejen vizuálně, ale i názorově. Excelentní je i pečlivost, s jakou režisér buduje **atmosféru strachu a nedůvěry** mezi oběma světy. ■

Kristýna Pleskotová

Člověk, který přijde

Střet rázovitěho
venkova s válkou

Působivá obrazová freska zachycuje tragické události z konce druhé světové války, které postihly malou italskou vesnici Marzabott. Němečtí vojáci zde **stejně jako v českých Lidicích** nemilosrdně zmasakrovali mnoho rodin, děti, starce a ženy nevýjímaje.

9:06

Slovinská jednohubka
s Labinou Mitevskou

Zástupce sekce Na východ od Západu vypráví o policajtovi Dušanovi, jehož život stojí za **starou belu**. Stará ho vyhodila, bydlí v hotelu, jeho kolegové jsou idioti, jeho milénka je hezká, ale pořád po něm něco chce... a teď musí prošetřit **sebevraždu homosexuálního klavíristy**. Proč se zabíjí? A proč se na to tak pečlivě připravil? Dušan jednou přespí v jeho bytě, aby to zjistil. Pak další noc a nakonec se tam přestěhuje. Začne hrát na piano, zajde do gay klubu... Jednasedmdesátiminutová rychlosonda **nezdržuje vládními záběry** a noří se do neprobádatelných hlubin lidské duše. Ve vedlejší roli se představí Labina „stejně tahle země pěkně zkhurvená“ Mitevská. ■

Výtvarně výjimečné ztvárnění italské krajiny silně kontrastuje se syrovým osudem nenápadné italské rodiny, která se ničím neprovinila proti společnosti, ničím nevybočuje, přesto se stane **terčem nepohoditelné pomsty. Katalyzátorem událostí se stane nemá dívka**, která se rozhodne převzít v útlém věku roli své mrtvé matky. ■

Projekce:

7. 7. 9:00
Velký sál

Projekce:

7. 7. 24:00
Malý sál

Projekce:

7. 7. 12:30
Kino Čas
9. 7. 14:00
Velký sál

Projekce:

7. 7. 17:00 Karlovarské
městské divadlo
8. 7. 16:30
Lázně III

Projekce:

7. 7. 16:30
Pupp
8. 7. 11:00 Karlovarské
městské divadlo

Projekce:

7. 7., 22:00
Kongresový sál
9. 7., 10:00
Kino Drahomíra

lufthansa.com

Evropa
od
2.490 Kč*

* Konečná cena za zpáteční let.

A STAR ALLIANCE MEMBER

Objevujte Evropu
za překvapivě nízké ceny

Zúčastněte se do 10. 7. 2010 naší
filmové soutěže na www.lufthansa-soutez.cz
a vyhraďte některou z mnoha atraktivních výher.

There's no better way to fly.
Lufthansa

Segafredo ZANETTI

il vero espresso italiano

Segafredo Zanetti - dodavatel

45.

**Mezinárodního filmového
festivalu Karlovy Vary**

Segafredo Zanetti CR spol. s r.o.
Jungmannova 30, 110 00 Praha 1
tel.: 221 969 730, fax: 221 969 740
e-mail: caffe@segafredo.cz
www.segafredo.it

REŽISÉRSKÉ KŘESLO

Komedie o tom, že nikdy není pozdě

Dánský režisér filmu *Veteráni*, debutující **Nikolaj Steen**, bude asi ve Varech známý spíš jako bratr herečky Papriky Steen, která sem zavítala loni. Ve své zemi však platí za velmi populárního herce a muzikanta.

Ilona Francková

■ Proč bychom měli chtít vidět váš film?

Je to příběh o osamělosti, ale přitom je to komedie. Nesnažím se lidem říkat, jak by měli žít svůj život, ale přál bych si, aby z kina odcházeli s pocitem lásky a s tím, že chtějí opravdu žít. I když zápletkou vyprávím o tom, jak fotbalový tým starších chlapců zapomene cestou do Švédska jednoho hráče na benzince a on se je pak snaží najít, ve skutečnosti jsou *Veteráni* o tom, že nikdy není pozdě na to, aby člověk začal skutečně žít.

■ Co bylo při práci na *Veteránech* nejnáročnější?

Všechno. Nikdy předtím jsem nenapsal žádný scénář, nikdy předtím jsem nic nереžisoval. Udělal jsem všechny chyby, co se dají udělat. Měli jsme jenom dvacet natáčecích dnů a točili jsme ve Skandinávii, kde je naprosto nepředvídatelné počasí. Chvilí je slunce a najednou slej-

Dánský režisér Nikolaj Steen je ve Varech poprvé. Jeho sestra Paprika Steen si však z karlovarského festivalu loni odvezla cenu pro nejlepší herečku za svůj skvělý výkon ve filmu *Potlesk*.

vák. Nejtěžší byla úplně obyčejná malá scéna dialogu v autě. Točili jsme to po kouskách

v pěti dnech, protože nám to kazilo počasí. Byla to noční mra, ale rád ji prožiju znova.

■ Co jste se při natáčení naučil?

Jednu důležitou věc: Vždycky

se najde spousta „chytrých“ lidí, kteří vám budou ochotně radit. Zvlášť když jste začátečník jako já. Ale vy jako režisér musíte za každou cenu poslouchat, co vám říká vaše srdce. Ne co vám říká televizní společnost nebo marketingoví manažeři. Musíte se soustředit hlavně na to, co chcete dělat vy.

■ Jakou nejcennější radu jste kdy dostal?

Netlačte na emoce a nenuťte lidi do smutku nebo do štěstí. Mě jako diváka vždycky spolehlivě odradí, když se při nějaké dojemné scéně spustí lesy smyčců. Emoce musejí vzejít ze scénáře a od herců, ne silou. Řekla mi to jen tak mimochodem jedna paní z dánského filmového institutu, když jsme mluvili úplně o něčem jiném, ale mně došlo, že je v tom velká pravda.

■ Jak jste se stal režisérem?

Napsal jsem hudbu k mnoha filmům. Naše matka byla herečka, otec je hudebník a vyrostli jsme obklopeni divadlem, filmy a hudbou. Hudba je moje povolání, ale filmy jsou moje vášně. Nápad na tenhle příběh jsem nosil v hlavě od té doby, co jsem jel před šestnácti lety na turné se svým otcem a jeho jazzovým orchestrem. Před třemi lety jsem měl jet zase na turné, ale zpěvák onemocněl a akce se zrušila. Najednou jsem získal rok volného času a věděl jsem, že jestli to chci opravdu natočit, mám teď jedinou šanci sednout a ten scénář napsat. Tak jsem to udělal. ■

DNES PŘIJÍZDĚJÍ

Za Soutěžní sekci k nám dnes zavítá herečka **Maria de Medeiros** a režisér **Igor Šterk**. Své dokumentární filmy na festival přivážejí koproducentka **Elena Hill**, scenáristka a režisérka **Anna Juhlin** a režisér **Ivan Vojnár**. Své snímky v sekci Fórum nezávislých uvedou režisérský, střihácký, producerský a herecký tým **TK. Kim** a **Pat Marcel**. Dorazí i *Dvojka* – re-

Kristýna Fuitová-Nováková, herečka z nezávislé *Dvojky*

žisér **Jaroslav Fuit**, herci **David Máj**, **Jakub Wágner** a **Kristýna Fuitová-Nováková**. Svůj snímek do sekce Fórum nezávislých přiváží i scenárista a režisér **Ali Zaman Esmati**. Sekci Jiný pohled zastupuje režisér **Amin Farajpour** a střiháč **Majid Ashoghi**. Do Karlových Varů dnes přijíždí i režisér **Giorgio Diritti** a scenáristická a režisérská dvojice **Ola Simonsson** a **Johannes Stjärne Nilsson**. Řady vážených festivalových hostů rozšíří i režisér **Jiří Vejdělek** a herečky **Tereza Voříšková** a **Sofia Georgovassili**. ■

www.rwe.cz

ENERGIE
ČESKÉHO
FILMU

hlavní partner 45. Mezinárodního
filmového festivalu Karlovy Vary

RWE
The energy to lead

HLAVNÍ POROTA

ŠPANĚLSKÁ SCENÁRISTKA A PRODUCENTKA LOLA MAYO RADÍ:

Bud'te filmovou postavou!

Jakub Anděl

Už kolem deváté ráno, tedy v čase pro filmaře téměř půlnočním, se setkávám s usměvavou LOLOU MAYO, členkou hlavní poroty. Jako by ani nebylo pozdních projekcí, vyčerpávajících debat mezi porotci a obtížných ranních vstávání.

Navzájem se s úsměvem ujistíme, že brzká hodina není nikomu z nás na obtíž. Na rozdíl ode mě na to Lola skutečně vypadá. Pochválíme si navzájem barevné oblečení a rozhovor nenuceně plyne. Velice snadno si ji teď dovedu představit, jak španělským studentům poutavě přednáší scenáristiku. „Radím studentům, aby psali o obyčejných věcech a o světě, který znají. Nesmíte se bát, že váš život není dost zajímavý. Každý může být filmovou postavou. Úplně každý!“ Být jejím studentem, právě povzbuzen začínám psát.

Vzápětí se zcela bezprostředně rozpovídá o tom, jak sama používá netradičtější metody než mladí filmaři. Aby vystihla prchavý moment jemné komiky, často píše velmi literárně a rozepisuje se o pocitech postav. „Studenti namítají, že to je přece ve scénářích zakázané. Ale jak jinak popsat třeba dlouhý záběr na postavu krácející po ulici? Musím vědět, co se jí honí hlavou.“ Scenáře tvoří často ve dvojici s Javierem Rebollem, který je pak režisuje:

Foto: Jan Handrejch

Lola Mayo: Příklad udělám rozhovor já s vámi. Už jsem zpovídala alkoholiky, těžce nemocné i bezdomovce!

„Je to těžké psát ve dvou. Hodně se hádáme, protože já mám vždy romantičtější představu o filmu než Javier. On má raději otevřenější a abstraktnější podobu. Ale skvěle se doplňujeme, já vytvářím dialogy a atmosféru, Javier staví strukturu příběhů.“

Žena bez kytary

Španělská scenáristka a producentka přijela ozdobit nejen hlav-

ní porotu, ale i program festivalu svým filmem *Žena bez pianina* (můžete jej vidět 8. července 22:00 v Puppě nebo 10. července 21:30 v Kině Čas).

Snímek vypráví o ženě jménem Rosa, která je ztracená v nudném a obyčejném životě. Jakoby mimochodem se však na malý okamžik setká s pianem.

Ukáže se, že musela být vynikající pianistkou. „Od té chvíle ji

vnímáte zcela jinak. Pochopíte, o kolik ta žena v životě přišla. Musela kdysi vést velmi zajímavý život.“

Přítomná scéna s pianem ve filmu vůbec neměla být. Až v polovině natáčení jsme se rozhodli, že se Rosa musí s pianem setkat alespoň na okamžik.“

„Sama jsem hrávala na kytaru, ale už nic neumím. Měla jsem jednu – tu jsem ale darovala

Janu Budařovi, který ve filmu hraje.“

Jak se asi známý český herec dostal do španělského filmu? „Potřebovali jsme někoho z Východu. Pomohl mi známý ze španělského ministerstva kultury, který má kontakty na zdejší festival. Vyhrabal odněkud pochybnou nahrávku bez zvuku, v níž Jan účinkoval. Na první pohled jsem věděla, že on je přesně ten pravý. Nakonec si

Jak se seznámili

Milá, skromná, veselá – tak by se dala charakterizovat Lola Mayo, kterou jsem poznala před třemi lety, kdy s režisérem Javierem Rebolou přijela představit film *Co vím o Lole*.

Jen tak mimochodem připustila, že na něm spolupracovala jako scenáristka, tak jako na všech filmech svého partnera, a že má za sebou i vlastní režijní pokusy.

Protože předtím vyřizovala veškerou korespondenci s námi, pochopili jsme, že jí záleží na tom, aby měl Javier klid, a že ji těší úspěchy, kterých společně dosáhli.

Tím nejnovějším je Stříbrná mušle za režii ze San Sebastiánu za film *Žena bez pianina*, na jehož scénáři Lola Mayo opět spolupracovala.

Být v porotě je prý pro ni nová zkušenost a další důvod k radosti ze života.

Eva Zaoralová
umělecká ředitelka MFF KV

natáčení skvěle užíval, celou dobu byl na place a všechno si fotografoval.“

Miluju rozhovory

Vedle scenáristiky Lola připravuje dokumenty pro španělskou televizní stanici TVE: „Točila jsem o bezdomovcích, alkoholících nebo těžce nemocných. Ráda bych někdy jela do Afriky zdokumentovat lidi bojující s AIDS.“

Úplně na konci rozhovoru mě pak nečekaně znejistí, když mezi řečí prohodí: „Ve skutečnosti miluju rozhovory – právě proto mě zajímá dokument. Jsem totiž původně novinářka jako vy!“

RWE Sponzor projektu
The energy to lead

KINO BEZ BARIÉR
MFF KV

kino bez bariér

Kino bez bariér na 45. Mezinárodním filmovém festivalu Karlovy Vary
2. 7. – 10. 7. 2010

Nabízí:

- Asistenční servis
- Bezplatnou dopravu po Karlových Varech
- Volné vstupenky a jejich rezervace
- Informační servis

Film Servis Festival Karlovy Vary, a.s.

Panská 1
110 00 Praha 1
T: 221 411 028
F: 221 411 033
E: kbb@kviff.com

Kontaktní místa:

- Centrála projektu v akreditačním centru hotelu Thermal
- Informační stánek u kamenné kolonády
- Komplettní informace: www.kinobezbarier.cz

Karlovy Vary International Film Festival
Partner projektu

Paraple CENTRUM

POMÁHÁME NAJÍT CESTU DÁL

Zdeněk Svěrák a Marek Eben
Vás zvou na

Běh pro Paraple

6. července 2010 – 11.00 – 18.00 hodin
Mlýnská kolonáda – Karlovy Vary

závody v běhu na 100 m, vystoupení Tam-Tam Orchestra, autogramiáda osobností

Partneři: ANAGRAM, NEMOCNOST OSTROV, FORTUNA vsaďte se, trigema, PRONATA, PRONATA

Hlavní partner: FORTUNA vsaďte se

Partner propagace: trigema

Hlavní partneri Centra Paraple: Český rozhlas, trigema, Pátá síť, Vinné sklepy Lechovice

Děkujeme...

DMS PARAPLE na číslo 87 777
Konto Paraple: č.ú.: 10006-18831021/0100

www.paraple.cz

REPORTÁŽ

Pozor, pařezy v hledišti!

Příští rok se návštěvníci festivalu možná dočkají venkovního promítacího prostoru, kde si k noční projekci budou moci dát pivo. Iniciativa kolem herce a karlovarského patriota Ladislava Gerendáše, která vyvrcholila včerejším koncertem, totiž oživuje krásný prostor letního kina na protějším svahu hotelu Richmond.

Barbora Baronová
Jakub Anděl

„Každý rok, když jsem se vracel do Varů na dovolenou a projížděl kolem na kole, strkal jsem hlavu mezi plot a rozčiloval se, že místní pro jeho záchranu zase nic neudělali.

Až letos mi to nedalo. Dozvěděl jsem se, že se má na místě kina stavět lázeňské zařízení, což nás zvedlo ze židle a začali jsme konat,“ vysvětluje herec důvod, proč se včera na odpolední benefiční akci na záchranu kina sjeli mimo jiné muzikanti Michal Prokop a Pavel Bobek nebo herec a zpěvák Jiří Schmitzer. „Gerendáš do mě tak dlouho hučel, až

jsem si řekl, že budu muset přijet,“ vypráví Schmitzer. Gerendáš ho doplňuje: „Stačilo říct, že tady zachraňujeme kino a bojujeme proti ruskému kupci, a všichni dorazili,“ směje se herec.

V kině, které vzniklo rok po druhé světové válce, se naposledy promítalo v roce 1999. Pak se jeho brány zavřely a v hledišti vzklíčily první stromy. Dnes jich v horní polovině kina rostou desítky. Loni se iniciativě podařilo předat magistrátu několik tisíc podpisů a město je kupodivu vyslyšelo. „Na podzim by se mělo v areálu začít s revitalizací. Plánujeme zrestaurovat hlediště, na sedačky dáme nové sedáky, možná opravíme i pódium. V areálu by se měly konat koncerty, kulturní vystoupení a filmové projekce. Našemu projektu je otevřený i Jiří Bartoška. Pokud magistrát vše dodrží, věříme, že tu budou i festivalové projekce,“ říká Petr Kulhánek, jedna z vůdčích postav hnutí.

Všichni zúčastnění mají ke karlovarské letní scéně vřelý vztah: „Chodili jsme sem jako mladí na rande, na filmy. Když byla zima, seděli jsme s holkou pod jednou dekou, chodívali na projekce přímo z koupaliště zkratkou lesem a žmolali ještě mokré plavky v ruce. Bylo to hrozně romantické,“ vzpomíná Gerendáš. „Jeden známý říkal, že když jednou bylo úplně vyprodáno, vylezl na strom a koukal se na film přes plot. Jiný měl zase veselou vzpomínku, jak vypil osm piv a nepamatoval si, na čem byl. Třetí tady zase našel manželku, stejně jako já svou tehdejší přítelkyni,“ usmívá se Kulhánek.

„A já jsem byl tady poblíž jako absolvent vojenské katedry na soustředění u dělostřelců a jezdil do Varů na vycházky. V karlovarském amfiteátru jsem sice nebyl, ale letní kino mám od dětství spojené s příjemnou částí školního roku, ať už v Ústí nad Labem, nebo Týnci nad Sázavou,“ uzavírá Jiří Schmitzer. ■

Twitter v kapse

Festival bzučí i v mobilních telefonech a optických kabelech. Rostoucí armáda autorů festivalových tweetů si vyměňuje názory a tipy pomocí sociální sítě Twitter. Musí být struční, ale na spoustu věcí víc než 140 znaků ani nepotřebujete.

Foto: KVIFF

'Neser se do mého džihádu!', Four Lions #kviff quote

Tomáš Baldýnský

excitecz Chuck Norris prisel na #kviff pro listky v 9:00 a vsechny dostal.

cermak Ideme na Auroru, rumunsky film ze současnosti. Zena tvrdí, že bude hezkej, ale nemuzu se zbavit dojmu, že si jen vylepsujeme karmu.

cermak Co nechcete slyset pri sledovani opravdu dlouheho filmu z rady za vami: "Jezismarja, jeste hodinu." #kviff

cermak Aurora neni vesely ani kratky rumunsky film. Jeste jeden nebo dva takovy a podrezu si tady ve Varech zily. #kviff

baldachyn 'Neser se do mého džihádu!', Four Lions #kviff quote

cermak Pri vseh tech ruskych napisech se nemuzu zbavit pocitu, ze „kolonada“ ma lingvisticky puvod v „je potreba bicykl“. #kviff

baldachyn Dneska jsem dostal první záběry z filmu režiséra Václava Havla „Havlovo Odcházení“. Bylo vidět tak málo, že se dá říct jen zhruba to, že tam hraje Abrahám s knírem a Dáša.

LukasBartak Věčný #kviff problém vyřešen! Jak se levně, zdravě-vyváženě a bleskově najíst? Jistě, čínskou polivku si zařadím. #kviff

Nechte se taky přemluvit. Stáhněte si do mobilu Twitter a zařadte se do <http://twitter.com/baldachyn/kviff>

Jiří Schmitzer včera roztleskal první diváky karlovarského letního kina.

BELGIAN CINEMA FLANDERS

@ KARLOVY VARY INTERNATIONAL FILM FESTIVAL 2010

DE HELAASHEID DER DINGEN (THE MISFORTUNATES)

by **Felix van Groeningen**
prod: Menuet
sales: MK2

2.7 19:00 Congress Hall/Thermal
6.7 16:00 Congress Hall/Thermal
10.7 18:30 Small Hall/Thermal

LOST PERSONS AREA

by **Caroline Strubbe**
prod: Minds Meet
sales: UMedia

5.7 19:00 Congress Hall/Thermal*
7.7 10:30 Lázně III
9.7 22:00 Drahomíra

* in the presence of **Caroline Strubbe**

MAN ZKT. VROUW (A PERFECT MATCH)

by **Miel Van Hoogenbemt**
prod: A Private View
sales: High Point

5.7 10:30 Lázně III
8.7 13:00 Congress Hall/Thermal

MY QUEEN KARO

by **Dorothee van den Berghe**
prod: caviar
sales: Doc & Film

3.7 16:00 Congress Hall/Thermal*
6.7 10:30 Lázně III

* in the presence of actor **Matthias Schoenaerts**

www.flandersimage.com

follow us on:

VČERA UVAŘENO

Foto: Javier Rebollo

Tento snímek do redakce přinesl Jan Budař a donutil nás ho otisknout.

Foto: Milan Malíček

Představení v letním kině zrušili už před jedenácti lety.

Foto: Milan Malíček

Četba Festivalového deníku na Fatboyi.

Foto: Jan Handrejch

Scott Cooper a Thelma Schoonmaker milují černobílé filmy.

Foto: KVIFF

3 sezóny v pekle bok po boku (Karolina Gruszka a Tomáš Mašín)

Foto: KVIFF

Včerejší Master Class Gorana Paskaljeviče

JÁ A MOJE VARY

Zdeněk Svěrák

Byl jsem už na mnoha ročnících karlovarského festivalu, ale nikdy nezapomenu na ten první, kdy jsme zde v roce 1975 byli s Láďou Smoljakem s naším prvním filmem *Jáchymě, hoď ho do stroje!*.

Tenkrát jsem se vlastně stal filmovým tvůrcem a získal oprávnění sem jezdit. Strašně jsme se těšili, že náš snímek poběží v letním kině a my budeme sledovat, jak se lidé smějí. Jenomže ono bylo takové psí počasí, že se

projekce zrušila... Dneska už sem jezdím, jenom když tady mám film nebo jako dnes v souvislosti s Během pro Paraple.

Karlovy Vary se bohužel vždycky konají v termínu, kdy já už jsem úplně přelidněný – sotva skončí divadelní sezóna, začíná festival. A to je přesně ten okamžik, kdy toužím být bez lidí. Ale pokud už sem s nějakým filmem přijedu, chodím přes den do kin a večer do barů. A taky před poštovní schránku u hotelu Thermal, kde nás s Láďou Smoljakem již od roku 1975 při každé návštěvě fotografuje Zuzana Mináčová. Za ta léta se z toho stala tradice. Kdyby se všechny ty snímky poskládaly vedle sebe, bylo by krásně vidět, jak jsme u poštovní schránky zestárlí. A bohužel nejen to.

Letos už se ke schránce vedle mě Láďa nepostaví...

Foto: Zuzana Mináčová

Rok 1975. Ladislav Smoljak, Zdeněk Svěrák a schránka na počátku fotografického projektu.

Foto: Milan Malíček

Zdeněk Svěrák, hlas Hergota z filmu *Kuky se vrací*. Letos poprvé bez přítele Ladislava Smoljaka.

FESTIVALOVÉ STRAVOVÁNÍ

Kevin Macdonald na roztrhání...

...McDonald k sežrání (místo Andrewa Macdonalda)...

Foto: KVIFF

...a živočišný Uhlí(ř) na trávení...

FESTIVALOVÝ DENÍK

Oficiální deník 45. ročníku MFF KV, zvláštní vydání deníku Právo. Vychází denně od 2. 7. do 10. 7. 2010. Vydává Borgis, a. s., Slezská 2127/13, 121 50 Praha 2, IČ 00564893. ISSN 1211-2119, MK ČR5701.

Šéfredaktorka: Veronika Bednářová (Lidové noviny). **Zástupce šéfredaktorky:** Honza Dědek (Hospodářské noviny). **Editorka:** Kateřina Kadlecová (Reflex). **Manažerka programu a fotoprodukční:** Markéta Černá. **Redakce:** Jakub Anděl, Barbora Baronová, Ilona Francková (Premiere.cz), Pavla Maxová, Kristýna Pleskotová, Filip Šebek, Jaroslav Švelch, Zbyněk Vlasák. **ENGLISH SECTION – Editor:** Cólín O'Connor. **Reporters:** Gillian Purves, Will Tizard, Peter Le Couteur. **Překladatelka:** Pavla Horáková.

Inzerce: Maya Palová, tel.: 602 118 507. **Distribuce:** Vladimír Veselý, tel.: 602 166 672. **Redakce:** Hotel Thermal, I. P. Pavlova 11, Karlovy Vary, tel.: 359 002 525, e-mail: denicek@kviff.com. **Tiskne:** Borgis, a. s. – tiskárna Neotypia.